

**พระเจ้า  
ทรงพระชนม์  
อยู่จริง !**

*หนังสือ  
นำทางชีวิต*

# สารบัญ

	หน้า
อ่านตรงนี้ก่อน.....	3
หัวแม่มือของเรา.....	5
ขบวนการพ่วงในร่างกายของท่าน.....	7
เรามีตา 2 ดวง.....	10
หู.....	13
เรามีผิวหนังห่อหุ้มร่างกาย.....	15
กระดูก.....	17
กล้ามเนื้อ.....	19
ระบบการติดต่อสื่อสารในร่างกาย.....	22
ปอดสำหรับหายใจ.....	24
ท้องฟ้า.....	27
กุหลาบแดง.....	29
นก.....	31
ผึ้ง.....	32
สายฝน.....	33
วัวเป็นสัตว์ที่น่ารักมาก.....	35
พระเจ้าทรงสร้างต้นไม้.....	36
ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์.....	38
ดวงดาวมากมาย.....	40
เวลาไม่พอ.....	42
แดง โม.....	42
ไต้เดือน.....	42
มด.....	42
นี่แหละคือจุดสุดยอด.....	43
จะรอดพ้นได้อย่างไร.....	45

# พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่จริง!

## อ่านตรรกีก่อน

การที่ท่านจะรู้ว่า “พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่” จริงหรือไม่ นั่นท่านไม่จำเป็นต้องเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยซึ่งมีปริญญาฟ่งท้ายยาวเหยียดหรือ

ท่านคิดว่า บุคคลที่สามารถเข้าใจว่าพระเจ้ามีจริงนั้น จะต้องเป็นบุคคลในระดับอาจารย์มหาวิทยาลัย ซึ่งมีปริญญาฟ่งท้าย ยาวเหยียดกระนั้นหรือ? ข้าพเจ้าขอตอบว่าไม่จำเป็นหรือ

เพราะสรรพสิ่งทั้งหลายในโลกนี้ ก็ได้สำแดงถึงฝีพระหัตถ์ของพระองค์อย่างแจ่มชัด ตระหนักแน่แก่ใจของมนุษย์ทุกคนว่า มีพระเจ้าผู้ทรงสร้าง เพียงแต่ท่านจะมองดู ผืนแผ่นดินและท้องทะเล ดูหมุ่นกในอากาศและสิ่งสารพัดตามพื้นดิน ฤดูร้อนและฤดูหนาว กลางวันและกลางคืน สิ่งเล็กน้อยเพียงธุลีจนถึงสิ่งใหญ่โตมหิหาร ต่างประกอบกันขึ้นเป็นคณะนักร้องของพระเจ้า ประสานเสียงกระฉุนเตือนท่านให้ยอมรับถึงพระปัญญาอันเลิศประเสริฐ และฤทธานุภาพของพระเจ้าผู้ทรงสร้าง

จงแหงนดูท้องฟ้า จงก้มหน้าดูพื้นดิน จงมองไปรอบ ๆ หรือจะมองไปทางไหนก็ตาม ท่านจะพบกับพยานหลักฐานอันสมบูรณ์ของพระเจ้า คูชิ ต้นหญ้าจำนวนมากมายเหลือคณานับกำลังชูยอดของมัน เพื่อที่จะเป็นพยานถึงผู้ปลูกมันขึ้นมา เม็ดฝนจำนวนล้าน ๆ ที่ตกลงมายังพื้นโลก ก็สำแดงถึงความเมตตากรุณาอันใหญ่หลวงของพระเจ้าผู้ทรงบันดาล นกนานาชนิด บินวนเวียนไปมา ปกคลุมอยู่เหนือฟากฟ้า ขับกล่อมเสียงเพลงอันไพเราะอย่างไม่รู้จักเหน็ดจักเหนื่อย ก็เพื่อจะสำแดงถึงฤทธิ์อำนาจอันไม่มีขีดจำกัดของพระองค์ในการออกแบบสร้างสรรค์ และไม่ว่าท่านจะใช้กล้องจุลทรรศน์หรือกล้องโทรทรรศน์ เพื่อที่จะสำรวจดูสิ่งเหล่านี้ คำตอบที่ได้ก็ยังคงเหมือนเดิม คือพระเจ้าเป็นผู้ทรงสร้าง

แต่ยังมีพยานหลักฐานที่สำคัญอีกชิ้นหนึ่ง ซึ่งถือได้ว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์สุดยอด ในสรรพสิ่งที่ได้ทรงสร้าง พยานหลักฐานชิ้นนั้นคือ ร่างกายมนุษย์

ร่างกายของมนุษย์สำแดงถึงหัตถกิจอันประเสริฐเลิศของพระเจ้าอย่างเด่นชัดที่สุด มนุษย์สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทุกชนิดได้อย่างยอดเยี่ยม มนุษย์มีเรือนร่างที่ได้สัดส่วนที่สุด มนุษย์มีความสามารถเป็นเลิศ ทั้งร่างกายและสติปัญญา นี้แหละ คือสิ่งที่เราเรียกว่า ร่างกายมนุษย์

เราจะว่าอย่างไรกัน เรายังจะต้องการพยานหลักฐานอะไรอีกหรือ ร่างกายมนุษย์ซึ่งประกอบด้วยสิ่งมหัศจรรย์เหลือที่จะคณานับ ก็น่าจะเพียงพอแล้วไม่ใช่หรือ

ท่านผู้มีปัญญา เมื่อท่านเข้าใจสิ่งเหล่านี้แล้ว ท่านยังจะไม่ยอมสนใจพระเจ้าอีกหรือ ในเมื่อทั้งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกก็ประกอบไปด้วยพระหัตถกิจของพระองค์ ท่านอาจจะไม่สนใจในเพื่อนฝูง

ไม่ใช่ดีในความรู้ ชั่งน้ำหนักตัวเอง ไม่เอาใจใส่กับอาหารการกิน แต่ท่านจะไม่เอาใจใส่กับพระเจ้า  
ได้อย่างไร เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นความสว่าง... เป็นชีวิต...เป็นความรัก...ฯลฯ

หวังว่า หนังสือเล่มนี้จะช่วยให้ตาของท่านสว่างขึ้น พอที่จะยอมรับความจริงของพระองค์

## หัวแม่มือของเรา

ข้าพเจ้าจะบอกท่านว่า ทุก ๆ ครั้งที่ท่านยกมือของท่านขึ้นดู ท่านควรที่จะโค้งการวะ และขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับเครื่องมืออันน่าพิศวง ซึ่งติดสนิทอยู่กับข้อมือท่าน เพราะว่าท่านจะไม่สามารถหาเครื่องมือเครื่องจักรอันไหนในโลก ที่มีประสิทธิภาพพอจะนำมาเปรียบกับหัวแม่มือของท่านได้เลย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความชำนาญงาน ความคล่องตัว และการใช้ประโยชน์

ขอให้เรามาศึกษาถึงประสิทธิภาพของมือ ในการทำสิ่งต่าง ๆ มือสามารถทำสิ่งที่เล็กและละเอียดที่สุด จงสังเกตดู ช่างนาฬิกา ช่างเจาะเหล็ก ช่างศิลป์ บุคคลเหล่านี้จะต้องมีความสามารถมากในงานที่จะต้องใช้ความพิถีพิถันเหล่านั้น แต่ถ้าเขาไม่มีมือที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับงานชนิดนั้นแล้ว เขาก็จะไม่มีวันทำได้เลย นักดนตรีก็ดี เสมียนพิมพ์ก็ดี ช่างเครื่องกลก็ดี จะต้องมียุมือที่มีความสามารถและชำนาญจริง ๆ

พูดถึงเรื่องความแข็งแรง มือก็เป็นสิ่งที่แข็งแรงด้วยเหมือนกัน เราจะเห็นว่า ช่างไม้ ช่างนา คนขุดคู และช่างก่อตึก เขาเหล่านี้จะต้องใช้มือที่แข็งแรงมากในการทำงานของเขา ข้าพเจ้าอยากจะถามท่านว่า ท่านเคยสัมผัสมือกับคนที่มืออาชีพเหล่านี้บ้างไหม ท่านรู้ไหมว่า มีบางคนที่มีมือของเขาแข็งแรงราวกับคีมเหล็กที่เดียวล่ะ แต่อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะป็นงานหนักหรืองานเบา งานหยาบ หรืองานประณีต มือก็พร้อมเสมอที่จะปรับตัวของมันให้เหมาะสมกับงานชนิดนั้น ๆ

ท่านเห็นแล้วหรือยังว่า มือของเราได้รับการออกแบบมาอย่างน่าอัศจรรย์จริง ๆ ทีนี้ขอให้เรามาศึกษากันสักนิดหนึ่งถึงกล้ามเนื้ออันทรงประสิทธิภาพซึ่งควบคุมการทำงานของมือ กล้ามเนื้อเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในบริเวณฝ่ามือ หรืออยู่บริเวณรอบ ๆ นิ้วมือ เพราะถ้าเช่นนั้นแล้ว หากเราใช้มือบ่อย ๆ กล้ามเนื้อจะเจริญเติบโตและแข็งแรงขึ้นซึ่งก็จะเป็นผลให้มือหนามาก และแข็งงอไม่ทันการ แต่ช่างนาอัศจรรย์จริง ๆ ที่กล้ามเนื้อของมือกลับไปอยู่บริเวณปลายแขนโดยมีเส้นเอ็น (Tendon) ที่แข็งแรงเชื่อมต่อกับมือและนิ้วทั้งห้า ใครล่ะที่เป็นผู้วางแผนการอันประเสริฐเช่นนี้ ทีนี้เรามาศึกษาถึงเรื่องหัวแม่มือ ใครล่ะที่เป็นผู้ออกแบบหัวแม่มือ แน่นอนที่สุดถ้ามีผู้ออกแบบบุคคลผู้นั้นจะต้องเป็นนักประดิษฐ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ตลอดทุกยุคทุกสมัยเราจะทำอะไรได้บ้างถ้าเราไม่มีหัวแม่มือ ข้าพเจ้าขอบอกท่านว่า “นิ้วโป้ง” ของเรานี้แหละที่เป็นกุญแจสำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จก้าวหน้า เป็นบิดาแห่งเครื่องมือเป็น “ขาดำ” แห่งการผลิต ก็หากปราศจากหัวแม่มือแล้ว โลกแห่งเครื่องจักรกลสมัยใหม่จะไม่มีวันเกิดขึ้นได้เลย

มือของท่านสามารถซ่อมแซมตัวของมันได้ด้วย เมื่อท่านทำมีดบาดมือตัวเอง หรือดอกตะปูพลาดไปถูกเอานิ้วมือ หรือเมื่อท่านเอามือไปจับอะไรก็ตามที่ร้อน จนทำให้มือของท่านไหม้พอง ท่านรู้

ใหม่ว่า มือของท่านจะริบซ่อมแซมและบำบัดความเสียหายที่จะเกิดแก่มันอย่างทันทีทันใด โดยในตอนแรก บริเวณที่ได้รับบาดเจ็บจะเกิดอาการปวดแสบปวดร้อน หรือระบม ทำให้ท่านไม่สามารถใช้มันได้มากนัก ต่อจากนั้นมันจะสร้างเครื่องป้องกันขึ้นอย่างเร่งรีบ เพื่อปกคลุมบริเวณที่ได้รับบาดเจ็บนั้น ที่เราเรียกว่า “แผลตกสะเก็ด” (scab) และในบริเวณใต้แผลตกสะเก็ดนั้น มีคนงานตัวกระจิวที่มองเห็นไม่ได้ด้วยตา กำลังทำงานอยู่อย่างคล่องแคล่ว เพื่อที่จะขนาเอาเซลล์ที่ถูกทำลายไปทิ้งเสีย และลำเลียงเอาเซลล์ใหม่เข้ามาแทนที่เป็นระบบการทำงานที่น่าทึ่งจริง ๆ และในเวลาไม่นานนัก ความเสียหายก็ได้รับการบำบัด และมือของท่านก็จะหายเป็นปกติเหมือนกับไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย

ในช่วงชีวิตของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอยากจะทำให้นักประดิษฐ์รถยนต์แบบที่มีกลไก สามารถซ่อมแซมและบำบัดความเสียหายได้เช่นเดียวกับมือของมนุษย์ คราวนี้หันมาพิจารณาเล็บมือของท่านบ้าง ขอให้ท่านตอบปัญหาที่ข้าพเจ้าจะถามท่านสักสองสามข้อ ข้อแรก “เล็บมือของท่าน เป็นสิ่งประดิษฐ์ที่ล้ำเลิศใช่ไหม?” ข้อสอง “สมมุติว่า ท่านสามารถออกแบบส่วนต่าง ๆ ในร่างกายของท่าน ท่านจะออกแบบปลายนิ้วมือของท่านเป็นรูปใด? อย่างไร? ท่านเห็นแล้วหรือยังว่า เล็บมือจะต้องแข็งแรงพอสมควร ถึงกระนั้นท่านก็ยังไม่สามารถที่จะนำเอากระดูกมาไว้ตอนปลายของนิ้วได้ เพราะกระดูกจะทำให้ผิวหนังถลอก แต่เล็บที่เป็นเล็บของท่านเดี๋ยวนี้นี้ เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์จริง ๆ เล็บมีคุณสมบัติคือ แข็งและสวยงาม นอกจากนี้ยังมีคุณสมบัติพิเศษอีกอย่างหนึ่งคือ เล็บไม่รบกวนความรู้สึกอันแผ่วเบาของการสัมผัส และข้อที่สาม ที่ข้าพเจ้าจะถามท่านคือ ถ้าท่านไม่มีเล็บมือ ท่านจะเอาอะไรมา?”

มีระบบต่าง ๆ มากมายที่อยู่ในมือของเรา ได้แก่ ระบบการทำความร้อนโดยเลือด “อุ่น” ระบบการทำความเย็นโดยต่อมเหงื่อ นอกจากนี้ก็ยังมีระบบประสาทที่ช่วยในการทำงานของกล้ามเนื้อ และช่วยให้ระบบต่อมน้ำเหลืองผลิตน้ำเหลืองขึ้นหล่อเลี้ยงข้อต่อ เราจึงไม่ต้องเป็นห่วงว่ามือของเราจะขาดแคลนน้ำมัน เพราะเพียงแค่เรากินอาหารให้เพียงพอทุกวัน มือก็จะผลิตน้ำมันออกมาหล่อเลี้ยงตัวของมันเอง โดยอัตโนมัติ

ท่านเคยได้สังเกตบ้างหรือไม่ว่า ผิวหนังที่ฝ่ามือของท่านนั้นมีลักษณะที่แตกต่างไปจากผิวหนังตอนหลังมือ ผิวหนังที่ฝ่ามือไม่นูนไม่ลื่น ทำให้เราสามารถจะจับยึดสิ่งต่าง ๆ ไว้ได้ ส่วนขนที่หลังมือมีไว้เพื่อใช้ประโยชน์เช่นกัน คือเป็นสัญญาณเตือนภัยให้แก่มือ

แน่นอนทีเดียว ความมหัศจรรย์ในมือของเรา ย่อมจะนำไปเราคิดถึงช่างประดิษฐ์ผู้เยี่ยมยอด คือไม่ได้เกิดขึ้นเองเป็นแน่แต่มือได้รับการออกแบบมาเป็นอย่างดี และผู้ที่ออกแบบก็คือพระเจ้า พระเจ้าได้ทรงสร้างมือของเราขึ้นมา ให้ทำหน้าที่ที่สำคัญที่สุดคือ ใช้ในกิจการที่พระองค์พอพระทัย

## ขบวนการพ่วงในร่างกายของท่าน

(ระบบวงจรโลหิต)

เป็นความจริงที่เดิยวที่จะกล่าวว่า การศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตนั้น สิ่งสำคัญอันหนึ่งที่จะเว้นเสียมิได้ก็คือ การศึกษาถึงร่างกายอันนำพิศวงที่เราอาศัยอยู่ ร่างกายของมนุษย์นั้นเป็นองค์ประกอบของสิ่งมหัศจรรย์จำนวนนับล้าน ๆ สิ่ง ซึ่งถ้าจะเปรียบเทียบกับเครื่องจักร ก็เป็นเครื่องจักรที่ทรงประสิทธิภาพที่สุด และทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ที่สุดด้วย

ในปัจจุบัน นักเรียนทุกคนรู้ว่า ร่างกายของคนเรารองอยู่ได้ด้วยวงจรของ ๆ เหลวชนิดหนึ่งเรียกว่า โลหิต ซึ่งมีอยู่ในร่างกายประมาณ 6 ควอต (Quart) โลหิตมีความสำคัญมากเท่า ๆ กับชีวิตเพราะถ้าปราศจากโลหิต ชีวิตจะอยู่ได้อย่างไร โลหิตมีหน้าที่ถึงพันประการ แต่หน้าที่ส่วนใหญ่ของมันยังไม่มีใครสามารถเข้าใจได้

เราพอจะเปรียบเทียบเรื่องการไหลเวียนของโลหิตในร่างกายได้กับขบวนการไฟฟ้ามากมายจนไม่มีที่สิ้นสุด รถไฟขบวนนี้ประกอบด้วยรถตู้ (คือเม็ดโลหิตแดง) ถึง 25 ล้านล้านตู้ (เม็ด) ไซ้ นี้ เป็นตัวเลขที่ถูกต้อง วิ่งในลักษณะวนเวียนบนทางรถไฟ (คือระบบวงจรโลหิต) อันประกอบด้วยทางแยก ทางย่อยมากมายนับรวมกันเป็นระยะทางถึงหนึ่งหมื่นไมล์ (บางคนก็ว่า 5 หมื่นไมล์) โอ แทบไม่น่าเชื่อที่ระบบวงจรโลหิตของเราใหญ่โตกว่า บริษัทรถไฟที่ใหญ่โตที่สุดของโลก 3 บริษัทรวมกันเสียอีก

ที่นี่เรามาเริ่มเรื่องของเม็ดโลหิตแดง ซึ่งเคลื่อนเข้าไปอยู่ในโรงสูบ ที่เราเรียกว่า หัวใจ และโลหิตแดงอีกนั่นแหละ ที่เข้าไปอยู่ในลำไส้เพื่อรับเอาอาหารที่ย่อยแล้ว นำไปเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย และเมื่อมันทำหน้าที่ของมันเสร็จเรียบร้อย ก็จะเคลื่อนขบวนเข้าโรงสูบคือ หัวใจ คราวนี้หัวใจก็ฉีดอย่างแรง ดันเอาขบวนรถไฟ (โลหิตดำ) ออกมา และส่งต่อไปยังปอด เพื่อจะไปรับเอาออกซิเจน ซึ่งจะทำให้โลหิตที่เสียดกลับใช้การได้อีก และที่ปอดนั้นก็ยังมีเนื้อที่กว้างขวางมากคือประมาณ 370 ตารางหลา มีรางรถไฟสายสั้น ๆ อยู่เต็มไปหมด พอที่จะให้ขบวนรถตู้แล่นเข้าไปบรรทุกเอาออกซิเจนออกมาได้อย่างสบาย

จากปอดก็กลับไปสู่หัวใจอีกครั้งหนึ่ง และด้วยแรงผลักดันที่รุนแรงกว่าเดิม ขบวนการไฟฟ้า (โลหิตแดง) ก็จะพุ่งออกไปทุกทิศทางทั้งทางเหนือและทางใต้ ทางเหนือวิ่งไปสุดเอาที่สมอง ส่วนทางใต้ก็ไปสุดเอาที่หัวแม่เท้า ในตอนแรกรถไฟขบวนนี้จะต้องผ่านอุโมงค์ใหญ่ และต่อไปก็เป็นอุโมงค์เล็ก ลงไปตามลำดับ ในที่สุดก็มาถึงอุโมงค์ที่เล็กมากจนรถตู้ (เม็ดโลหิตแดง) จะต้องค่อย ๆ เรียงตัวเข้าไปทีละตู้ ๆ และอัตราความเร็วของรถไฟซึ่งแต่แรก ก็ในตอนออกจากอุโมงค์ใหญ่ที่หัวใจประมาณ 12 นิ้ว ต่อวินาที กลับลดลงเหลือประมาณ 1 นิ้ว ต่อวินาที คือคลานอยู่ในอุโมงค์ที่เล็กยิ่งกว่าเส้นผม

แต่เนี่ยเป็นสิ่งที่ดี และเป็นส่วนหนึ่งในแผนการของพระเจ้าด้วย เพราะว่าเวลาที่รถไฟเคลื่อน ขบวนช้า ๆ ผ่านอุโมงค์เล็ก ๆ ดังกล่าว เซลล์ของร่างกายที่กำลังต้องการอาหาร ซึ่งอยู่ตามทางรถไฟนั้น ก็ยึดตัวออกมามารับเอาอาหารและออกซิเจน และเมื่อมันหมดตัวกลับ มันจะทิ้งของเสียและ คาร์บอนไดออกไซด์ไว้ที่รถตู้สีแดง (คือโลหิตแดง) ที่วางเปล่า

ในไม่ช้า อุโมงค์ก็จะเริ่มใหญ่ขึ้น และเมื่อมาถึงไต (Kidney) ก็พบกับเส้นทางที่ลับสนวนวายไปหมด ขบวนรถไฟจึงเริ่มทิ้งของเสียที่รับมาจากเซลล์ต่าง ๆ ที่นี้ จากนั้นก็จะกลับไปยังหัวใจและปอดอีกครั้ง เพื่อไปถ่ายคาร์บอนไดออกไซด์ที่เหลือออกทิ้งเสีย และแล้วการเดินทางอย่างมีความสุขก็จะเริ่มขึ้นอีกครั้งหนึ่ง

ถ้าจะมองในด้านอื่น ๆ ของระบบรถจักรระบบนี้แล้วจะเห็นว่า นอกจากรถตู้สีแดงนับล้านตู้ เหล่านั้นแล้ว ยังมีเม็ดโลหิตที่ทำหน้าที่เป็นตำรวจอีกประมาณ 40 ล้านล้านเม็ด ขับขี่อยู่บนพาหนะเรียงกันเป็นแนวยาว ซึ่งคอยเฝ้าพิทักษ์รักษาร่างกายอยู่ในเครื่องแบบขาว เราจะเรียกเขาว่า “เม็ดโลหิตขาวผู้คุ้มกัน” (Leucocytes guards) เพราะมีความสำคัญจริง ๆ

เมื่อส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายเกิดความเดือดร้อนขึ้น ผู้กล้าหาญเหล่านี้จะรุดไปยังบริเวณที่เกิดเหตุทันที โดยไม่คิดถึงชีวิตของตัวเอง พวกเขาจะเข้าไปโอบล้อมศัตรูไว้ และจะพิฆาตศัตรูทันที ถ้าท่านต้องการให้พวกเขาทำเช่นนั้น ท่านเองก็อย่าอันตรายก็หมดไปโดยสิ้นเชิง และถ้าหากมีอันตรายร้ายแรงเกิดขึ้นกับร่างกายตำรวจ “เครื่องแบบขาว” เหล่านี้จะใช้วิธีการลี้ลับของเขา ทวีกำลังให้มากขึ้นจนเป็นจำนวนมหาศาล สิ่งต่าง ๆ ที่ท่านเห็นอยู่นี้เป็นเพียงสิ่งเดียวเท่านั้นในบรรดาความมหัศจรรย์ของพระเจ้า

แน่นอนทีเดียว จุดศูนย์กลางของระบบรถจักรทั้งหมด ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่สุดของร่างกาย คือหัวใจ “โอ คนงานของฉัน ทำไมเธอจึงเก่งอย่างนั้น เธอทำงานตลอดทั้งกลางวันและกลางคืน ฤดูร้อนและฤดูหนาว คนงานผู้ซื่อสัตย์ของฉัน เธอยังคงทำงานให้กับฉันไม่มีวันหยุดวันหย่อน ในหนึ่งนาทิต เธอเดิน 70 ครั้งด้วยจังหวะที่สวยงามและสม่ำเสมอ ในปีหนึ่ง ๆ เธอเดินถึง 40 ล้านครั้ง และถ้าหากฉันเอาใจใส่และพยายามรักษาให้เธอให้สบายอยู่เสมอ อัตราความเร็วที่เธอเดินจะลดลงเพียง 3 ครั้ง ในทุกระยะ 10 ปี หรือกว่านั้น”

หัวใจเป็นเครื่องสูบลมแบบง่าย ๆ แต่มีประสิทธิภาพที่สุดในโลกสามารถสูบลมโลหิต ซึ่งถ้าคิดกันจริง ๆ แล้ว ในวันหนึ่ง ๆ หัวใจจะทำหน้าที่สูบลมโลหิตหนักถึง 7 ตันทีเดียว มันไม่รู้จักเหน็ดจักเหนื่อย มันไม่เคยหยุดทำงานเพื่อที่จะพักผ่อน มันจะทำงานอย่างซื่อสัตย์เช่นนี้เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 70 ปี

และยังมีเรื่องราวมากกว่านี้อีก สำหรับระบบรถจักรระบบนี้ คือนอกจากจะเป็น “รถไฟเลือด” แล้ว ยังเป็น “รถไฟปรัณิย์” อีกด้วย ทุก ๆ วันรถไฟขบวนนี้จะลำเลียงข่าวสาร และคำสั่งต่าง ๆ ไปยัง



อวัยวะทุกส่วนของร่างกาย ไม่เพียงเท่านั้น ยังบรรทุกสิ่งอื่น ๆ ไปด้วย เช่น ฮอร์โมน สารเคมีในร่างกาย โปรตีน ท่านเห็นแล้วหรือยังว่า มันทำหน้าที่ต่าง ๆ มากมาย เป็นทั้งทหารบก ทหารเรือและเจ้าหน้าที่ สภากาชาด

เอาละ ทีนี้ข้าพเจ้าอยากจะขอร้องท่านให้มีความจริงใจกับข้าพเจ้าบ้าง ถ้าหากข้าพเจ้าจะถาม ท่านว่า ใครล่ะที่เป็นผู้จัดการระบบอันมหัศจรรย์ระบบนี้ขึ้นมา? คำตอบเดียวที่ท่านจะให้ข้าพเจ้าได้ก็คือ พระเจ้า พระองค์เป็นผู้ทรงจัดระบบการทำงานอันน่าอัศจรรย์ระบบนี้

พระองค์ทรงไว้ซึ่งสติปัญญาทั้งหมด ทรงไว้ซึ่งอำนาจทั้งหมดและความรักทั้งสิ้นรวมอยู่ใน พระองค์ เหล่านี้คือพระลักษณะของพระเจ้าตามที่พระคัมภีร์ของพระองค์ได้กล่าวไว้ พระองค์เป็นพระเจ้าผู้ควรแก่การยกย่องสรรเสริญ ข้าพเจ้าอยากจะทราบว่าคุณเคยสำนึกถึงพระคุณของพระองค์ และ ถวายเกียรติยศแด่พระองค์บ้างหรือไม่?

## เรามีตา 2 ดวง

เมื่อพูดถึงกล้องถ่ายรูปที่มีความเที่ยงตรง ข้าพเจ้าใคร่จะเรียนให้ท่านทราบว่า ท่านก็มีกล้องถ่ายรูปที่วิเศษสุดกับตัวท่านแล้ว “ดวงตา” ยังไงล่ะ ตามีคุณสมบัติพิเศษคือสามารถจับภาพได้ทั้งส่วนกว้าง ส่วนยาว และส่วนลึก เรามีตา 2 ดวงจึงทำให้เราสามารถที่จะบอกได้ว่า สิ่งนั้นสิ่งนี้อยู่ใกล้หรือไกลเพียงใดสามารถบอกได้ว่าวัตถุนั้น ๆ กำลังเคลื่อนที่เข้ามาหรือเคลื่อนที่ออกไป แน่นอนที่สุดความยุ่งยากจะเกิดแก่เรามากมาย หากเราไม่มีความสามารถเช่นนี้ เราอาจจะกระแทกเข้ากับประตูหรือเดินตกบันไดหรือเดินชนโน้นชนนี้ และแม้แต่จะป้อนอาหารเข้าปากตัวเอง ก็จะทำให้ไม่ถนัด ขอบพระคุณพระเจ้าที่พระองค์ทรงโปรดประทานตา 2 ดวงให้แก่เรา

ท่านเคยพิจารณา ถึงความสามารถอันน่าอัศจรรย์ใจ ในการป้องกันตัวเองของตาหรือไม่ ท่านเห็นไหมว่า ตำแหน่งของตาอยู่บริเวณตอนหน้าของศีรษะ ซึ่งเป็นบริเวณที่อาจได้รับอันตรายได้ง่ายแต่ตาก็ยังคงรักษาความปลอดภัยไว้ได้เป็นอย่างดี

ทำไมตาจึงไม่ได้รับอันตราย? ก็เพราะว่า มันมีลักษณะไว้ มีกระบอกตาซึ่งประกอบด้วยกระดูกเล็ก ๆ 7 ชิ้น วางประสานกันอย่างเหมาะสม ทำหน้าที่ป้องกันดวงตา ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้บริเวณเหนือตาขึ้นไป ก็มีขนตาและคิ้วคอยดักจับฝุ่นละอองและป้องกันเหงื่อที่จะไหลลงมาสู่ตา อาจจะมีบางท่านที่คิดว่า ขนตาและคิ้วเป็นเพียงสิ่งที่ไว้เพื่อความสวยงามเท่านั้น ข้าพเจ้าขอบอกว่า “ไม่ใช่อย่างนั้น” ทั้งคิ้วและขนตามีไว้เพื่อใช้ประโยชน์ แต่ถ้าหากท่านจะพูดว่า “มีไว้เพื่อความสวยงามด้วย” ละก็ ข้าพเจ้าก็จะไม่เถียงเลย

ในดวงตาแต่ละดวง มีเครื่องป้องกันลมที่สะอาด มีประสิทธิภาพและน่านมหัศจรรย์มาก ทุกครั้งที่ท่านกะพริบตา แน่นอนเปลือกตาจะปิดลง แต่ไม่เพียงเท่านั้น ภายในดวงตาของท่านยังมีน้ำไหลออกมาหล่อเลี้ยง เป็นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคชนิดที่ปรุงไว้เป็นพิเศษ เพื่อที่จะชำระล้าง “หน้าต่างแห่งจิตใจ” ของท่าน และแล้วน้ำตาที่ฝุ่นละอองปนอยู่นั้น ก็จะไหลออกจากดวงตา ผ่านทางท่อพิเศษลงมายังจมูก ซึ่งจมูกก็จะทำหน้าที่รวบรวมอีกทีหนึ่ง และในไม่ช้าฝุ่นละอองเหล่านั้นก็จะถูก “สั่ง” หรือ “แคะ” ออก

เหล่านี้เป็นสิ่งที่น่าสนใจจริง ๆ แต่เราจะต้องอัศจรรย์ใจเป็นที่สุด เมื่อได้พิจารณาถึงส่วนประกอบทั้งหมดของมัน เรื่องของดวงตายังคงเป็นเรื่องลึกลับอยู่ เพราะแม้แต่ในยุคปัจจุบัน ซึ่งนับได้ว่าเป็นยุคที่มีความก้าวหน้าในด้านการสำรวจและศึกษาค้นคว้า ก็ยังไม่สามารถเข้าใจเรื่องราวของตาได้ทั้งหมด และที่รู้แล้วก็ยังไม่กระจ่างนัก ตัวอย่างเช่น ดวงตาประกอบด้วยเลนส์ที่มีประสิทธิภาพที่สุดสามารถปรับตัวเองได้เป็นเลิศ มันสามารถปรับเลนส์ให้เหมาะสมที่จะมองดูวัตถุในระยะใกล้ ระยะไกล ได้อย่างรวดเร็วเกินกว่าที่เราจะประมาณออกมาเป็นตัวเลขได้ ท่านสามารถมองดูเครื่องบินซึ่งบินอยู่ใน

ระยะห่าง 1 ไมล์ เพราะในขณะที่ท่านจ้องดูเครื่องบินลำนั้น ตาของท่านจะปรับเลนส์ให้เหมาะสมที่จะดู  
ได้ทันที และเมื่อท่านหันกลับมาอ่านหนังสือพิมพ์ ซึ่งวางอยู่ห่างท่านเพียง 2 ฟุต ดวงตาของท่านก็จะปรับ  
ปรับตัวให้เข้ากับระยะ 2 ฟุตนั้นทันทีเช่นกัน

“ลูกตาดำ” ของท่าน ก็มีความสามารถเป็นพิเศษเช่นกันมันทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมและป้องกัน  
ไม่ให้แสงสว่างเข้าตามากเกินไปคือถ้ามีแสงสว่างจ้าเข้าตา มันจะหรี่ม่านตาลงอย่างรวดเร็วเพื่อป้องกันมิ  
ให้กลไกอันบอบบางซึ่งอยู่ข้างหลังมันเกิดอันตราย แต่ถ้าหากมีแสงสลัว ๆ มันจะขยายม่านตาให้กว้าง  
ขึ้น ข้าพเจ้าประหลาดใจจริง ๆ ว่า ใครหนอที่เป็นผู้จัดการวางสิ่งเหล่านี้ไว้อย่างเหมาะสม? เรารู้...  
แน่นอน...

หรือถ้าเราจะพิจารณากันเพียงเปลือกนอกของมัน เราก็ยังอดที่จะประหลาดใจไม่ได้ กล้ามเนื้อ  
7 มัดอยู่ในจุดที่เหมาะสมที่สุด สามารถบังคับดวงตาให้หันไปยังทิศทางที่ต้องการได้อย่างรวดเร็ว และ  
โดยอัตโนมัติ กล้ามเนื้อเหล่านี้มีสมรรถภาพในการทำงานเป็นยอด มันทำงานโดยปราศจากเสียงและ  
ตลอดการทำงานทั้งระบบก็มีน้ำซึ่งจัดเตรียมไว้เป็นพิเศษ คอยหล่อเลี้ยงกลไกต่าง ๆ ให้ดำเนินไปด้วยดี

เรตินา หรือเยื่อภายในดวงตา เป็นจอภาพที่มีชีวิต อยู่ทางตอนหลังของลูกตา เต็มไปด้วยเส้นใย  
และรูปทรงกรวยที่ไวต่อแสง ซึ่งความจริงแล้วก็คือ ปลายประสาทนั่นเอง กล่าวกันว่าเส้นประสาท  
เหล่านี้มีมากกว่า 100 ล้านเส้นในลูกตาแต่ละลูก เส้นประสาทบางชนิดมีหน้าที่รับสี บางชนิดมีไว้  
สำหรับวัดอุณหภูมิในระยะไกล ๆ บางชนิดสำหรับดูส่วนลึก และบางชนิดสำหรับดูขนาด

ต่อจากปลายประสาทดังกล่าว เป็นเส้นประสาทซึ่งมีจำนวนมากมายถึง 338,000 เส้น ทำหน้าที่  
เป็นตัวนำ “ความรู้สึกรับแสง” (light impulse) หรือจะพูดให้ง่ายเข้าก็คือ “ภาพที่ตาเห็น” ส่งไปยังสมอง  
อย่างรวดเร็ว

ที่จริงแล้ว เรตินา ก็เป็นส่วนหนึ่งของสมอง ถ้าไม่พูดถึงเซลล์เม็ดโลหิตและเซลล์อสุจิแล้ว  
เซลล์เรตินาเป็นเซลล์ที่เล็กที่สุดในร่างกาย ถ้าใช้กล้องจุลทรรศน์ที่กำลังขยาย 1 ล้านเท่าส่องดู จะเห็น  
เป็นภาพคล้าย ๆ กับมันั่งตัวหนึ่ง บนมันั่งมีกล้องไม้ขีดวางอยู่ในลักษณะตั้งตรงและมีหัวไม้ขีดผุด  
ขึ้นมาเต็มไปหมด กรรมวิธีการรับภาพของเรตินา มีลักษณะคล้าย ๆ กับกรรมวิธีการทำให้เกิดภาพ คือ  
ตั้งแผ่นฟิล์มและแผ่นเรตินาจะมีจุดของแสงปรากฏเต็มไปหมด เพียงแต่ว่าในการทำภาพทั่วไปเราใช้ 50  
จุดต่อหนึ่งเซนติเมตร ส่วนที่เรตินา จะเกิดจุดของแสงถึง 3,500 จุดต่อหนึ่งเซนติเมตร

ถูกต้องทีเดียว ตาเป็นสิ่งมหัศจรรย์ บนตารางหมากกรุกของเรตินานั้น มีถึง 100,000 ตาที่จะให้  
หัวหมากกรุกกรุกเดินหน้าหรือถอยหลัง รูปทรงกรวย จะต้องมิไว้ใช้สำหรับเวลากลางวันอย่างแน่นอน  
ส่วนเส้นใยนั้นจะต้องมิไว้สำหรับเวลากลางคืน เพราะเมื่อได้พิจารณาจากสัตว์บางชนิดเช่นลูกไก่ ซึ่ง  
พระเจ้ามีพระประสงค์ที่จะให้เป็นสัตว์ที่หากินในเวลากลางวัน เราพบว่า เรตินาของลูกไก่มีเฉพาะ

รูปทรงกรวย (Cones) เท่านั้น ส่วนสัตว์จำพวกนกกลางคืนเช่น พวกรนกล่าแมง และค้างคาว เราพบว่า มีเฉพาะเส้นใยเท่านั้น

ตามปกติ ตาของคนเราจะกระพริบในทุก ๆ 6 วินาที และจะเป็นเช่นนี้ไปตลอดชีวิต ซึ่งถ้าจะนับเป็นจำนวนครั้งแล้ว ตลอดชีวิตคนเราจะกระพริบตาประมาณ 125,000 ครั้ง

“ตา” เป็นทางที่จะนำเอาความสวยงามต่าง ๆ เข้าสู่จิตใจ เราสามารถมองดูรัศมีภาพของสรรพสิ่งต่าง ๆ ที่พระองค์ได้ทรงสร้างสรรค์ไว้ นับตั้งแต่อาทิตย์อัสดง หอองฟ้าสีคราม น้ำทะเลสีฟ้า ความตระหง่านแห่งขุนเขา และความงดงามของน้ำตก เป็นพระพรของพระเจ้ามากสักเพียงใดที่พระองค์ทรงโปรดให้เรามองเห็นสิ่งต่าง ๆ ได้ พระเจ้าทรงปั้นตาของเราขึ้นมา และไม่มีสักคนเดียวที่ “ตาบอด” จนไม่สามารถเข้าใจเรื่องราวของพระองค์ได้ นอกจากเขาผู้นั้นจะเป็นคนใจแข็งกระด้าง

## หู

พยานหลักฐานอย่างอื่นที่พิสูจน์ให้เห็นถึงหัตถกิจอันหาที่ติมิได้ของพระเจ้าในร่างกายมนุษย์ ก็คือเครื่องกลไกที่สมบูรณ์แบบและน่าอัศจรรย์มาก ที่เราเรียกว่า “หู” หูเป็นอวัยวะอันหนึ่งของร่างกายที่สามารถปรับตัวเอง เพื่อสนองความจำเป็นที่ร่างกายต้องการได้อย่างดีเยี่ยม

เราทุกคนรู้ว่า เรามีชีวิตอยู่ในทะเลอากาศ ทางหนึ่งในหลาย ๆ ทางที่เราจะติดต่อกับผู้อื่นได้ก็คือ การใช้เสียง และเสียงก็เป็นการสั่นสะเทือนของโมเลกุลของอากาศ ซึ่งมีลักษณะคล้ายละลอกคลื่นในสระที่เกิดจากการโยนลูกหินลูกหนึ่งลงไป และเพราะว่าพระเจ้าทรงปั้นเครื่องรับอันวิเศษสุดอันนี้ไว้ในร่างกายของเรา จึงทำให้เราสามารถระงับภัย ที่จะเกิดขึ้นรอบ ๆ ตัวเราได้

หูส่วนนอกมีรูปร่างคล้ายเปลือกหอย ทำหน้าที่คอยดักจับคลื่นเสียงเพื่อส่งเข้าช่องรูหูจนกระทั่งถึงเยื่อแก้วหู ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่บอบบางมาก อยู่ต่อจากช่องรูหูเข้าไปถึงโพสสมควรร การที่แก้วหูอยู่ในตำแหน่งดังกล่าว ก็เพื่อตัวเองจะได้ปลอดภัยจากมือและวัตถุอื่นที่อาจชน ไชเข้าไปเจาะถูกมันเข้าได้

พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมเครื่องป้องกันอย่างอื่นในช่องรูหูไว้อีกด้วย ในช่องรูหามีขนอ่อนและต่อมขี้หูประมาณ 2,000 ต่อม ต่อมเหล่านี้จะขับน้ำสีเหลืองขึ้นขึ้นมา เพื่อที่จะดักจับตัวแมลงที่ลุล้ำเข้าไปในช่องรูหู ในลักษณะเช่นเดียวกับกระดาดเหนียวสำหรับจับแมลงวัน

คลื่นเสียงที่เดินทางผ่านอากาศและผ่านเข้าไปในช่องรูหู จะไปกระทบกับเยื่อแก้วหูอย่างแผ่วเบาที่เยื่อแก้วหูด้านในมีกระดูกเล็ก ๆ 3 ชนิดจัดวางไว้อย่างเหมาะสมที่เราเรียกมันว่า กระดูกรูปฆ้องทั้ง โกลน ทั้ง 3 ชั้นนี้จัดว่าเป็นกระดูกชิ้นที่เล็กที่สุดในร่างกาย มีขนาดโดยประมาณเท่ากับพิมพ์เล็ก ทำหน้าที่ช่วยถ่ายถอดและลดความสะเทือนที่ได้รับจากเยื่อแก้วหูให้น้อยลง เพื่อส่งต่อไปยังหูส่วนในหรือคือคอเคลีย (Cochlea) และภายในนี้มีน้ำเหลืองบรรจุอยู่ และ ณ ที่นี้ ความสั่นสะเทือนของอากาศจะเปลี่ยนมาเป็นความสั่นสะเทือนของน้ำเหลือง (คือความสั่นสะเทือนของคลื่นเสียงทำให้น้ำสั่นสะเทือน) ซึ่งจะทำความสั่นสะเทือนของคลื่นเสียงลดลงไปอีกถึง 23 เท่า

ถ้าจะพูดกันถึงทักษะเกี่ยวกับเครื่องกลไกแล้วละก็ ต้องยกนิ้วให้กับหูส่วนใน หูส่วนในมีรูปร่างคล้าย ๆ กับเปลือกหอยทากที่ข้างในกลวงซึ่งมีเครื่องฟังเสียง ที่มีลักษณะคล้ายซาลิซันบรรจุอยู่ในโพรงกลวงของมัน

ส่วนประกอบของหู ก็เหมือนกับส่วนประกอบของ เปียโนใหญ่ ๆ จะแตกต่างกันบ้างก็ตรงที่ว่า ผู้ประดิษฐ์เปียโนใช้สาย 240 สายในการประดิษฐ์เปียโนหลังหนึ่ง แต่ผู้ประดิษฐ์หู ต้องใช้สายถึง 24,000 สายในการประดิษฐ์หูแต่ละข้าง และเนื่องจากส่วนที่เรียกว่าคอเคลีย ในหูของเรานั้นมีขนาดเล็กมาก คือเล็กกว่าขนาดของเปียโนที่เล่นอยู่ตามโบสถ์ฝรั่งถึงประมาณ 1 ล้านเท่า ดังนั้นถ้าท่านจะวาดภาพ

คีย์บอร์ด (Keyboard) ลงในสมองของท่าน ท่านก็จะต้องมองดูเปียโน แล้วลดขนาดของมันลงไป 1 ล้านเท่า...แต่ก็จริง ๆ...แต่ก็สมบูรณ์แบบจริง ๆ ด้วย

คราวนี้หันกลับมาพูดถึงการได้ยิน อากาสันสะเทือนของเยื่อแก้วหูจะทำให้กระดูก 3 ชิ้น สั่นสะเทือนตาม และการสั่นสะเทือนของกระดูกทั้ง 3 ชิ้นนี้จะไปทำให้น้ำเหลืองที่ส่วนใหญ่ในกระโถนตามเกิดเป็นคลื่นไปกระทบ “สายเปียโน” หรือปลายประสาทที่ประกอบไปด้วยเซลล์รับเสียง (auditory cell) เป็นจำนวนมากประมาณ 100,000 เซลล์ แต่ละเซลล์มีตาข่ายปลายประสาทล้อมรอบ อยู่ปลายประสาทเหล่านี้จะคอยรับความรู้สึกส่งไปยังสมอง และที่สมองเองก็มี “สายเปียโนประสาท” (คือเส้นประสาทสำหรับเสียง) อยู่ไม่น้อยกว่า 20,000 เส้น และการที่เราจะได้ยินเสียงดังหรือค่อยสูงหรือต่ำ ก็ขึ้นอยู่กับขนาดความยาว ความถี่ ของคลื่นที่เข้าหูเราด้วย

อย่างไรก็ตาม เรื่องของการได้ยินนี้ยังมีอีกมากมายที่เป็นเรื่องลึกลับ และเราเข้าใจไม่ได้ เพราะไม่ว่าจะเป็นเสียงหนังสือตกลงพื้นห้อง หรือเสียงสั้นกระดิ่ง หรือเสียงปิ่น ฯลฯ เสียงเหล่านี้จะถูกส่งเข้าไปยังสมองส่วนที่ทำหน้าที่รับเสียง แล้วท่านไม่ประหลาดใจหรือว่าทำไม? สมองส่วนเดียวกันสามารถที่จะตีความหมายได้ว่านี่เป็นเสียงหนังสือตก เสียงกระดิ่ง หรือ เสียงปิ่น หรือเสียงอะไรต่อมิอะไร

แต่เท่าที่กล่าวมาแล้วนั้น ยังไม่ใช่ส่วนประกอบทั้งหมดของหู ในหูของเรายังมีกลไกแห่งดุลยภาพ (Balancing mechanism) ที่มีสมรรถภาพอันน่าพิศวงอยู่อีก ถ้าจะถามว่าทำไมคนเราจึงสามารถยืนตัวตรงได้และสามารถที่จะเดินได้ตรงทางด้วย? ท่านก็คงจะตอบได้อย่างเดียวว่า “ก็เพราะคนเรามีความสมดุลนั่นเอง” กลไกแห่งดุลยภาพอันนี้ประกอบด้วยหลอดยาวเรียว 3 หลอดวางต่อกันเป็นรูปคล้ายครึ่งวงกลม ทำหน้าที่ส่งแรงกระตุ้น (ในลักษณะที่ออกจะแปลกอยู่สักหน่อย) ที่เกี่ยวกับความยาว ความกว้าง และความสูง ดูเหมือนว่า น้ำเหลืองในหลอดเหล่านี้จะเคลื่อนไหว ตามการเคลื่อนไหวของศีรษะหรือร่างกาย ส่วนประสาทที่รับแรงกระตุ้น (Nerve impulse) ก็จะมีปฏิกิริยาตามการเคลื่อนไหวของน้ำเหลืองในหลอด ดังนั้นเราจึงสามารถทรงตัวอยู่ได้ในท่าต่าง ๆ ตามที่เราต้องการ

หูเป็นสิ่งที่มหัศจรรย์จริง ๆ หูสามารถแยกเสียงได้เป็นพัน ๆ เสียง อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญที่สุดที่หูควรจะได้ยินคือเสียงของพระเจ้า “เพราะความเชื่อเกิดจากการที่ได้ฟังพระวจนะของพระเจ้า” เสียงทุกชนิดที่ผ่านเข้าไปในหูของเรา ควรจะได้กระตุ้นเตือนใจเราว่า “พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ผู้ทรงเป็นนายช่างผู้ประเสริฐ ได้ประทานความสามารถอันนี้ให้แก่เรา”

## เรามีผิวหนังห่อหุ้มร่างกาย

อวัยวะที่น่าพิศวงของร่างกายมนุษย์อีกอันหนึ่ง ก็คือ ผิวหนังซึ่งเป็นอวัยวะชิ้นเดียวที่ครอบคลุมอวัยวะอันน่าอัศจรรย์ชิ้นอื่น ๆ ทุกชิ้นในร่างกาย ไม่น่าจะเป็นไปได้เลยที่สิ่งก่อสร้างจำนวนมากมายกกลับมาตั้งอยู่ในพื้นที่แคบ ๆ นับตั้งแต่ข่างาน สายโทรเลข สายอากาศสวิตซ์ไฟ ปลอกสำหรับอัดเครื่องจักร ขดเลือด และสัญญาณเตือนภัย ถึงแม้จะมีจำนวนมากมาย แต่สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทุกชนิด ก็คงทำหน้าที่ของมันได้อย่างสมบูรณ์และเที่ยงตรงที่สุดด้วย

ผิวหนังเป็นอวัยวะที่ใหญ่ที่สุดอันหนึ่งของร่างกาย แต่กินเนื้อที่น้อย ผิวหนังมีน้ำหนักเป็น 2 เท่าของสมองหรือตับ ถ้าจะเปรียบก็เหมือนกับเอาแป้งทำขนมปังก้อนหนึ่ง มาตีแผ่ออกไปให้บางที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยไม่ทำให้แผ่นแป้งบาง ๆ นั้นขาดออกจากกัน

แม้ผิวหนังจะบางมากเช่นนี้ ผิวหนังก็ยังคงเป็นสิ่งลึกลับที่เราจะต้องค้นคว้ากันต่อไป ยกตัวอย่างเช่น ผิวหนัง 1 ตารางนิ้ว ประกอบด้วยต่อมเหงื่อ 600 ต่อม เส้นโลหิตซึ่งมีความยาวมากกว่า 200 นิ้ว เส้นประสาทประมาณ 156 นิ้ว มีอุปกรณ์บอกสัญญาณเกือบ 1,000 ชิ้น นอกจากนี้ก็เป็นเซลล์ต่าง ๆ มากกว่า 3 ล้านเซลล์ ทั้งหมดนี้รวมอยู่ในเนื้อที่เพียง 1 ตารางนิ้วของผิวหนัง ถ้าเราจะคำนวณดูเนื้อที่ของผิวหนังทั้งหมดทั่วร่างกายแล้ว จะต้องเอา 1 ตารางนิ้ว เป็นตัวตั้ง แล้วคูณด้วยจำนวน 3,100

แน่นอนที่สุด เรารู้ว่าผิวหนังมี 2 ชั้นคือ ชั้นแรกหรือชั้นนอกสุด เราเรียกมันว่า “หนังกำพร้า” เพราะมันไม่มีเส้นโลหิตแต่ถึงแม้ว่ามันจะ “กำพร้า” แต่มันก็ไม่อดตาย ทั้งนี้เพราะมันได้รับการบำรุงเลี้ยงอย่างดีเลิศ จากส่วนที่อยู่ข้างใต้มัน คือผิวหนังชั้นใน หรือที่เรียกว่าหนังแท้

หน้าที่ของหนังแท้ นั้น มีมากมายหลายประการรวมทั้งผลิตเซลล์ใหม่ขึ้นมาวันหนึ่ง ๆ หลายพันล้านเซลล์ เพื่อมาแทนที่เซลล์ที่ตายแล้ว ซึ่งได้ถูกขับถ่ายออกจากร่างกายไป การผลิตเซลล์ใหม่ ๆ ออกมาตลอดเวลาเช่นนี้ทำให้ผิวหนังสะอาดอยู่เสมอ แม้ว่ามันจะเปื้อนดินน้ำหมัก น้ำหมาก ขางกล้วย ขางไม้ หรืออะไรก็แล้วแต่ มันก็สามารถลอกออกทิ้งได้ ผิวหนังของมนุษย์เปรียบเสมือนสมุดฉีกซึ่งมีกระดาษสำรองให้ฉีกอย่างไม่รู้จักหมด

เราทุกคนทราบกันดีอยู่แล้วว่า ลายพิมพ์นิ้วมือของแต่ละคนนั้นไม่เหมือนกัน มันเป็นสิ่งมหัศจรรย์ทั้งในทางธรรมชาติ และทางคณิตศาสตร์ เราจะหาใครที่ไหนในโลกนี้ที่มีลายพิมพ์นิ้วมือเหมือนกันทั้ง 10 นิ้ว แน่แน่นอนไม่มีเลยแม้แต่สักคนเดียว หรือแม้แต่จะหาสักสองคนที่มีลายพิมพ์นิ้วมือเหมือนกันแต่เพียงนิ้วเดียว ก็จำเป็นที่จะต้องพลิกประวัติศาสตร์โลกกลับไปถึงประมาณ 4 พันล้านปี จึงอาจจะพบได้

ผมก็เป็นส่วนหนึ่งของผิวหนังและของร่างกายมนุษย์ คน ๆ หนึ่งจะมีผมประมาณ 300,000 เส้น ผมงอกผ่านผิวหนังขึ้นมาอย่างฉลาด รากผมติดอยู่กับหนังศีรษะอย่างเหนียวแน่น ดังนั้นแม้จะถูกดึงหรือกระชากอย่างแรง เส้นผมก็ไม่ยอมหลุดออกไปง่าย ๆ ผมเพียงเส้นเดียวสามารถยกน้ำหนักได้ถึง 2 ½ ออนซ์ และผมทั้งศีรษะสามารถรับน้ำหนักได้ถึง 2 ตันทีเดียว

การงอกของเส้นผม ก็เป็นเรื่องที่น่าสนใจเช่นกัน ในวันหนึ่ง ๆ เส้นผมแต่ละเส้นจะยาวขึ้นประมาณ 2 ส่วนใน 10 ส่วนของนิ้วฟูต แต่มันจะเป็นตัวเลขที่มากมายสักเท่าไร หากข้าพเจ้าจะสมมุติให้การเจริญเติบโตของเส้นผมทุก ๆ เส้น หมดทั้งศีรษะไปเจริญเติบโตอยู่ในผมเพียงเส้นเดียว การเจริญเติบโตของเส้นผมมันจะเป็นดังนี้คือ ใน 1 นาทีจะยาวขึ้น 1 นิ้วฟูต และในปีหนึ่งเส้นผมนี้จะยาวถึง 37 ไมล์

ผิวหนังมีหน้าที่สำคัญในการรักษาระดับอุณหภูมิของร่างกายโดยมีต่อมเหงื่อมากกว่า 2 ล้านต่อมอยู่ใต้ผิวหนัง เมื่ออากาศหนาวต่อมเหงื่อเหล่านี้จะปิดปากแน่น และมันจะทำหน้าที่เมื่ออากาศอุ่นขึ้นถ้าเราจะนำเอาต่อมเหงื่อทั้งหมดมาเรียงกันแล้ว จะได้หลอด ๆ หนึ่งซึ่งมีความยาวถึง 6 ไมล์ และถ้าเราจะนำเอาเซลล์ซึ่งประกอบกันเป็นต่อมเหงื่อมาวางต่อ ๆ กันแล้ว ก็จะได้พรมผืนใหญ่ขนาด 54 ตารางฟูตทีเดียว

การขับเหงื่อนั้น เป็นสิ่งที่ร่างกายจะต้องทำ สำหรับชาวบ้านทั่วไปวันหนึ่ง ๆ ร่างกายจะขับเหงื่อออกมาประมาณ 1 ควอต แต่สำหรับบุคคลที่ต้องทำงานหนัก หรือต้องเข้าแถวกลางแดด เขาเหล่านั้นจะต้องสูญเสียเหงื่อมากกว่าปกติหลายเท่า ซึ่งในวันหนึ่ง ๆ อาจจะเสียถึง 20 ควอตก็เป็นได้

ผิวหนังเป็นวัสดุที่ไวต่อความรู้สึกด้วยเช่นกัน เพราะเมื่ออากาศเย็น ผิวหนังจะบอกให้เราารู้โดยการสั่น และเมื่อเราได้รับบาดเจ็บผิวหนังก็จะรีบส่งข่าวไปยังสมองทันที มันเป็นสิ่งประดิษฐ์ที่สมบูรณ์แบบน่าอัศจรรย์จริง ๆ สำหรับร่างกายมนุษย์ คูซิ มันชี้ให้เห็นถึงพระปรีชาสามารถในการสร้างสรรค์ของพระเจ้าเพียรไร และมันสอนให้เราเห็นว่า เราจำเป็นต้องพึ่งพระองค์มากเพียงไร

และถ้าท่านอยากจะทำพยานหลักฐาน อันปราศจากข้อโต้แย้งของพระเจ้าผู้ทรงสร้างผู้ยิ่งใหญ่แล้วละก็ ท่านไม่จำเป็นต้องมองให้ไกลไปกว่าที่ผิวหนังของท่านนั้นแหละ



## กระดูก

ถ้าเราจะไม่พูดถึงการศึกษาของนักศึกษาแพทย์ในวิชา “กระดูกแข็ง” แล้ว โครงกระดูกของมนุษย์เป็นสิ่งที่น่าสนใจศึกษามากที่สุด โครงกระดูกของมนุษย์ มีสภาพเหมือนกับการประกอบกันของปล้องขนาดเล็กเป็นจุดมหาจุดจำนวนมหาศาล ซึ่งมีหลอดที่เล็กลงไปอีกซ่อนอยู่ข้างใน และในหลอดเล็ก ๆ นั้นมีโลหิตไหลผ่านอยู่ ปล้องนั้นติดกันอยู่ได้โดยอาศัยเยื่อเหนียวเชื่อมติดต่อกัน และในระหว่างปล้องที่ติดกันนั้นเป็นที่อยู่ของเซลล์กระดูก เป็นความจริงอย่างยิ่งที่จะกล่าวว่า กระดูกเป็นสิ่งที่กระดูกะวิระวาดมาก และทำงานสำคัญ ๆ มากมายให้กับร่างกายด้วย

การเจริญเติบโตของกระดูกเป็นสิ่งที่น่าสนใจเหลือเกิน ท่านลองนึกภาพภาพใบหน้าสถาปนิกของท่านดูซิว่า จะเป็นรูปใด ถ้าท่านจะขอร้องให้เขาช่วยขยายบ้านของท่านให้สูงและกว้างขึ้นไปอีกสามเท่าของที่เป็นอยู่ในขณะนี้ โดยจะต้องไม่ก่อให้เกิดเสียงรบกวนแก่คนในครอบครัวของท่าน ไม่ว่าจะเป็เวลากลางวันหรือเวลากลางคืน แน่แน่นอนที่สุด เขาจะต้องโบกไม้โบกมือด้วยความตระหนก แต่ช้ำก่อนที่สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นแล้วจริง ๆ ในกระดูกของท่านในทุก ๆ วันสายวัตถุเล็ก ๆ จะถูกนำออกมาจากกำแพงห้องชั้นใน และจะถูกนำออกคล้ายอย่างรวดเร็ว ส่งต่อไปกับกำแพงชั้นนอก ส่วนการสร้างเพดานกระดูกนั้นก็ใช้วิธีแบบเดียวกันนี้ และดังนั้นในระยะ 20 ปี ของการทำงาน กระดูกจะใหญ่ขึ้นสามเท่า โดยปราศจากการรบกวนอวัยวะส่วนอื่นของร่างกายแม้แต่เล็กน้อย ช่องก่อดักตัวเล็ก ๆ ผู้ที่สามารถทำงานได้อย่างเงียบและมีสมรรถภาพที่สุดนี้ เป็นที่รู้จักกันในนามของเซลล์กระดูก (Osteoclast) และเซลล์ทำลายกระดูก (osteoblast)

กระดูกเป็นวัตถุที่แข็งแรงอย่างไม่น่าเชื่อ กระดูกทุกชิ้นอยู่ในลักษณะวางต่อ ๆ กัน เป็นแนวยาวคล้ายกับคอนกรีตอัดแรงที่ใช้ในวงการอุตสาหกรรม คุณรู้ไหม? กระดูกแต่ละชิ้นสามารถรับน้ำหนักได้มากกว่าความสามารถสูงสุดที่หินอัคนีรับน้ำหนักได้ถึง 30 เท่า (หินอัคนีที่ใช้ทำครกหิน) หรืออันที่จริงก็คือว่า กระดูกมนุษย์สามารถที่จะรับน้ำหนักได้เท่ากับพื้น โลหะที่ทำด้วยเหล็กผสมที่แข็งแรงทีเดียว ความแข็งแรงของกระดูกนั้น ดูเหมือนว่าจะเพิ่มขึ้นตามขนาดความกดดันที่กระดูกส่วนนั้นได้รับ กระดูกชิ้นที่แข็งแรงที่สุดในร่างกายคือกระดูกหน้าแข้ง ซึ่งสามารถรับน้ำหนักได้ถึง 20 คน แม้กระดูกจะแข็งแรงถึงเพียงนี้ มันก็ยังคงยืดหยุ่นได้เป็นอย่างดี

แน่นอน คุณอาจจะคัดค้าน แต่ถ้าหากคุณจะลองทำดูก็ได้ คือลองเอาศีรษะของคุณสอดเข้าไปในเครื่องบีบโลหะ และให้เครื่องนั้นบีบศีรษะของคุณ ผลก็คือขนาดความกว้างของศีรษะของคุณจะลดลง 10 เปอร์เซ็นต์ก่อนที่ศีรษะของคุณจะระเบิดออก แต่อย่างลองคิดไว้

ความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ในการก่อสร้างกระดูกทั้งหมดของร่างกาย คือกระดูกสันหลัง กระดูกสันหลังประกอบด้วยกระดูกหลายชิ้นเกี่ยวเข้าด้วยกันเป็นแถวอย่างมีระเบียบ หากท่านเป็นวิศวกรและสมมุติว่าท่านไปปฏิบัติงานก่อสร้างมาชิ้นหนึ่งดังนี้ “จงประดิษฐ์ของสิ่งหนึ่งให้มีวงแหวน 33 วงให้สามารถเชื่อมกันได้ 150 แห่งโดยใช้เอ็น 1 พันเส้นเป็นตัวเชื่อม จะต้องให้สามารถรับน้ำหนักได้ 500 ปอนด์ และจะต้องให้สามารถยืดหยุ่นได้ด้วย”

แน่นอนที่สุด ท่านจะต้องเสียเวลาหลายปีในการออกแบบก่อนที่จะลงมือก่อสร้างสิ่งมหัศจรรย์ชิ้นนี้ และสมมุติว่า ท่านสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ถึงวันที่ท่านจะต้องส่งมอบงาน นายจ้างยังได้สั่งกับท่านอีกว่า “คุณจะต้องทำให้มีพื้นที่เพียงพอที่จะให้ระบบเส้นประสาทพิเศษ ซึ่งประกอบด้วยขดลวดบาง ๆ เป็นจำนวนหลายล้านเส้น สามารถผ่านระหว่างกระดูกรูปร่างวงแหวนโดยไม่ได้รับความเสียหายแม้แต่น้อย จากการเคลื่อนไหวของสิ่งประติมากรรมนั้นและร่างกาย” ข้าพเจ้าแน่ใจว่าท่านจะต้องสลบไปด้วยความมึนงงเต็มที่ แต่ยังคงก่อนสิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้เราพบมันแล้วอย่างครบถ้วนในกระดูกสันหลังที่พระเจ้าได้ทรงสร้างขึ้นมา

ข้าพเจ้าเชื่อแน่ว่าท่านไม่เคยคิดถึงสิ่งเหล่านี้มาก่อน แต่ท่านทราบไหมว่ากระดูกสันหลังเป็นสิ่งประติมากรรม ที่ได้รับการออกแบบมาอย่างสวยงาม เพื่อทำหน้าที่เอนกประการ ขอให้พิจารณาดูแล้วท่านจะเห็นว่า พระเจ้าทรงนำท่อนกระดูกที่กว้างและหนักมาทำเป็นฐานบนฐานนั้นมีปล้องกระดูกวางอยู่สวยงาม ในลักษณะเป็นวงโค้งแบบลวด

แต่อันที่จริงแล้ว กระดูกส่วนอื่นของร่างกายก็ได้รับการออกแบบมาอย่างงดงามเช่นกัน กระดูกเท่านั้น มีลักษณะคล้ายปิรามิดคือมีฐานกว้าง ยอดแหลม เนื้อทำขึ้นไปเป็นกระดูกหน้าแข็ง มีลักษณะคล้ายเสาหินโดเรียน (โดเรียนเป็นนครหนึ่งในรัฐกรีกโบราณ) สูงขึ้นไปอีกเป็นกระดูกคั่นขา มีลักษณะสวยงามและมีน้ำหนักเบาจัดเป็นรูปก้นหอยคล้ายสถาปัตยกรรมแบบโยนิก (เป็นเมืองหนึ่งของแคว้นกรีกโบราณ) ไม่เพียงแต่เท่านั้น ถ้าเราพิจารณากระดูกส่วนอื่น ๆ ของร่างกาย เช่น กระดูกเชิงกราน กระดูกก้นกบหรือจะเป็นกระดูกซี่โครง ฯลฯ ของร่างกายก็ดี เราจะพบแบบของสถาปัตยกรรมอันมากมายในกระดูกของมนุษย์ซึ่งได้เปิดเผยให้เห็นถึงผู้ทรงให้กำเนิดแก่มัน ท่านเห็นแล้วหรือยังละว่าพระเจ้าทรงโปรดความสวยงามเพียงไร

## กล้ามเนื้อ

อวัยวะส่วนที่จะกล่าวต่อไป ดูเหมือนว่าจะเป็นส่วนที่สร้างความอัศจรรย์ใจให้แก่เรามากกว่าอวัยวะส่วนต่าง ๆ ที่เราได้พิจารณากันมาแล้ว ท่านทราบไหมว่า แขนงเนื้อที่ท่านรับประทานเมื่อตอนกลางวัน และกระดูกหมูต้มที่ท่านรับประทานเมื่อตอนเย็นนั้นที่แท้แล้วก็คือ “กล้ามเนื้อสัตว์” นั่นเอง

สัตว์มีกล้ามเนื้อ และคนเราก็มีกล้ามเนื้อด้วยเหมือนกัน กล้ามเนื้อของร่างกายคนเรามีลักษณะเป็นมัด ๆ มีอยู่ด้วยกันประมาณ 639 มัด ประกอบด้วยเส้นเอ็นกล้ามเนื้อประมาณ 1 พันเส้นกล้ามเนื้อมีรูปร่างเหมือนกับเพลาารถยนต์ (คือมีรูปกลม ปลาย 2 ข้างแหลม) กล้ามเนื้อสามารถยืดหยุ่นได้เป็นอย่างดี จะเห็นได้จากกล้ามเนื้อบริเวณต้นแขนที่เราเรียกว่า “ลูกหนู” ก็เพราะมันเคลื่อนไหวได้เร็วราวกับหนูวิ่งนั่นเอง กล้ามเนื้อขนาดกลางหนึ่งมัดประกอบด้วยเซลล์กล้ามเนื้อประมาณ 10 ล้านเซลล์ ซึ่งในทุก ๆ เซลล์สามารถประสานงานกันได้อย่างดีเยี่ยม

เรื่องของกล้ามเนื้อยังไม่หมดเพียงแค่นี้ เพราะว่าร่างกายของคนเรามีกล้ามเนื้ออยู่มากมายหลายชนิด เช่น กล้ามเนื้อเรียบเป็นต้น กล้ามเนื้อชนิดนี้ทำหน้าที่ห่อหุ้มร่างกาย และช่วยให้อวัยวะส่วนอื่นของร่างกาย สามารถยึดอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมของมันได้ นอกจากนี้ยังช่วยให้ร่างกายสามารถทรงตัวอยู่ได้ในท่าต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นท่าเดิน ท่านั่งตัวตรง หรือท่านอนเหยียดไปกับพื้นหรือท่าใด ๆ ก็ตาม กล้ามเนื้อเหล่านี้เชื่อมต่อกันอย่างสนิทกับระบบประสาทอัตโนมัติ (ระบบประสาทที่ไม่อยู่ในบังคับของจิตใจ) ดังนั้นมันจึงทำหน้าที่ของมันได้อย่างอิสระ

นอกจากนี้ยังมีกล้ามเนื้อชนิดอื่น ๆ อีก ซึ่งอวัยวะส่วนอื่น ๆ ของร่างกาย เช่นกระเพาะอาหารหรือลำไส้ จำต้องพึ่งพาอาศัยการทำงานของมัน เช่นกล้ามเนื้อที่หลอดอาหาร จำต้องพึ่งพาอาศัยการทำงานของมัน เช่นกล้ามเนื้อที่หลอดอาหาร แม้ตอนที่ข้าพเจ้าทราบว่ ก่อนที่ข้าพเจ้าจะลงไปสู่กระเพาะนั้น จะต้องผ่านการบีบของหลอดอาหาร ซึ่งมีลักษณะเป็นท่อยาวจากคอหอยถึงกระเพาะ แต่ก็ไม่เคยรู้สึกว่ามันจะเป็นเช่นนั้นจริงสักที เพราะเมื่อข้าพเจ้ากินข้าวที่โรมันก็ลงท้องไปอย่างสะดวก นำอัศจรรย์สำหรับการเอาใจใส่ของพระเจ้าในสิ่งเล็กน้อย แม้แต่เพียงการสร้างกล้ามเนื้อชิ้นหนึ่ง ก็ทรงโปรดให้สามารถทำงานได้โดยไม่รบกวนความสุขทางร่างกายของมนุษย์

ยังไม่หมด เรายังมีกล้ามเนื้อใช้งานอยู่อีกชนิดหนึ่ง กล้ามเนื้อชนิดนี้จะทำงาน เมื่อเราเคลื่อนไหวส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายอย่างรวดเร็ว เช่นเวลาวิ่งหรือเวลาเล่นเปียโน ท่านเคยเห็นคนที่กำลังเล่นเปียโนในจังหวะเพลงเร็ว ๆ ไหม ท่านยอมเข้าใจได้แล้วว่า ที่เขานั่งตัวตรงอยู่นั่น ก็เพราะมีกล้ามเนื้อเรียบคอยบังคับโดยอัตโนมัติ แต่การที่แขนและนิ้วของเขาเคลื่อนไหวไปมาอย่างรวดเร็วและ

คล่องแคล่วอยู่ได้นั้น ก็เพราะเขามีกล้ามเนื้อใช้งานคอยควบคุมอยู่และท่านลองคิดดูซิว่า ในการเล่นเปียโนแต่ละเพลงจะต้องใช้โน้ตกี่ตัว อาจจะตั้งแต่ 12-100 ตัวก็เป็นได้ ดังนั้นกล้ามเนื้อใช้งานจึงต้องมีตั้งแต่ 12-100 มัด ซึ่งสามารถทำหน้าที่ได้อย่างรวดเร็วด้วย จึงจะสามารถควบคุมการเล่นเปียโนได้

จะขอเปลี่ยนบรรยากาศบ้าง ขณะนี้ท่านกำลังอยู่ในสนามกีฬาแห่งชาติ การแข่งขันวิ่ง 100 เมตร รอบชิงชนะเลิศกำลังจะเริ่มขึ้น บัง! เสียงปืนสัญญาณดังขึ้น นักวิ่งจากทุกชาติพุ่งตัวออกจากเส้นสตาร์ท มุ่งเส้นชัยอย่างรวดเร็วปานลมกรด กล้ามเนื้อขาทุกส่วนทุกเซลล์ถูกใช้งานอย่างเต็มที่ในทุก ๆ ก้าวของการวิ่ง ดูเหมือนกับว่าร่างกายมนุษย์เป็นเครื่องจักรกลที่ประกอบด้วยลูกสูบชนิด 500 ลูกสูบ (ในรถยนต์คันหนึ่งจะใช้ลูกสูบขนาด 4,6 หรือ 8 ลูกสูบ) ซึ่งลูกสูบเหล่านั้น กำลังวิ่งวนเวียนสับสนในทุกทิศทาง และมีระบบถ่ายกำลัง (Transmission system) ซึ่งประกอบด้วยสายพานจำนวนมากมาหมุนอยู่บนข้อเหวี่ยง 100 ข้อ ท่านจะหาเครื่องจักรกลประเภทนี้ได้ที่ไหน?

กล้ามเนื้อทำงานได้อย่างไร? ทุกครั้งที่กล้ามเนื้อได้รับการกระตุ้นจากภายนอก ความยาวของกล้ามเนื้อจะลดลง 1 ส่วนใน 16 ส่วนของความยาวของมัน เส้นเอ็นกล้ามเนื้อแต่ละเส้นสามารถยกน้ำหนักได้ประมาณเศษหนึ่งส่วนล้านออนซ์ และในพื้นที่ 1 ตารางนิ้วของกล้ามเนื้อนั้น ก็สามารถยกน้ำหนักได้ ตั้งแต่ 50 ถึง 100 ปอนด์ทีเดียว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการศึกษา ซึ่งถ้าคำนวณดูแล้วจะเห็นว่ากล้ามเนื้อแต่ละชิ้นนั้นสามารถยกน้ำหนักได้มากกว่าน้ำหนักของตัวเองถึง 50 เท่า

ท่านลองคิดดูซิว่า ถ้าหากกล้ามเนื้อสามารถเกร็งตัวได้อย่างเดียว อะไรจะเกิดขึ้น แน่นอนกล้ามเนื้อในร่างกายของเราจะต้องมี 2 ชุด คือกล้ามเนื้อที่เกร็งตัวแล้ว กับกล้ามเนื้อที่ยังไม่เกร็งตัว ขอบพระคุณพระเจ้า ที่กล้ามเนื้อสามารถเกร็งและคลายตัวได้ทั้ง 2 อย่าง

กล้ามเนื้อที่เคลื่อนไหวได้เร็วที่สุดในร่างกายมนุษย์คือ กล้ามเนื้อที่มีชื่อเรียกว่า “กล้ามเนื้อควบคุมการพูด” ในระหว่างการสนทนา กล้ามเนื้อเหล่านี้จะคอยควบคุมอยู่เสมอ โดยเคลื่อนไหวตัวของมันเองในอัตราความเร็ว 25 ครั้งต่อวินาที และถ้าหากท่านทราบว่ากล้ามเนื้อเหล่านี้มีขนาดเล็กนิดเดียวแล้ว ท่านอาจจะสงสัยว่ามันจะทำหน้าที่ของมันได้อย่างไร ข้าพเจ้าจึงอยากจะเปรียบเทียบกับแมลงวัน แมลงวันมีกล้ามเนื้อเล็กกระจิดริด แต่ถึงกระนั้นก็มีพลังมากมาย มันสามารถเคลื่อนไหวปีกของมันขึ้น ๆ ลง ๆ ได้ถึง 330 ครั้งต่อวินาที กล้ามเนื้อควบคุมการพูดของเราก็มีลักษณะเช่นเดียวกันนี้

กล้ามเนื้อซึ่งควบคุมการทำงานของเรา ก็เป็นกล้ามเนื้อที่น่าสนใจอย่างยิ่ง มันวางอยู่ในลักษณะที่เหมาะสมที่สุด ซึ่งทำให้ดวงตาสามารถออกไปได้ถึง 40,000 ตำแหน่ง ยกตัวอย่างเช่นขณะที่ท่านกำลังอ่านหนังสือหน้านี้อยู่ ดวงตาของท่านก็จะกรอกตามตัวหนังสือไปเรื่อย ๆ จนสุดบรรทัด จากนั้นดวงตาของท่านจะลดต่ำลงเพื่อเริ่มดูบรรทัดใหม่ และบรรทัดใหม่เช่นนี้เรื่อย ๆ ไป โดยท่านไม่จำเป็นต้องคิดหรือวิตกกังวลกับการทำงานของมันเลยแม้แต่น้อย ทั้งนี้เพราะกล้ามเนื้อตาทำงานภายใต้การควบคุมของ

ระบบประสาทอิสระ (ไม่ขึ้นกับอำนาจจิตใจ) ในสมอง ท่านเพียงมีหน้าที่อ่าน แล้วก็อ่านต่อไปเรื่อย ๆ เท่านั้น

ขอท่านผู้อ่านได้โปรดอย่าให้แก่ข้าพเจ้าด้วย ถ้าข้าพเจ้าจะร้องตะโกนออกมาว่า สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มิได้เกิดขึ้นเองโดยบังเอิญ แต่มันเป็นตราประทับของผู้ทรงสร้างผู้ทรงเปี่ยมไปด้วยพระปรีชาญาณและมหิทธานุภาพ

มันเป็นเรื่องที่น่าเศร้าใจอย่างยิ่ง ที่คนเป็นอันมากได้ใช้ตาของเขามองดูหลายสิ่งหลายอย่าง แต่กลับไม่สนใจมองดูพระองค์ผู้ทรงสร้างตัวเขาขึ้นมา แต่อย่างไรก็ดี สักวันหนึ่ง ดวงตาทุกดวงจะได้เห็นพระองค์ และในวันนั้นอะไรจะเกิดขึ้น?

## ระบบการติดต่อสื่อสารในร่างกาย

ถ้าท่านเป็นผู้หนึ่ง ที่ทำงานอยู่ในองค์กรโทรศัพท์ หรือเคยไปชมกิจการของชุมสายโทรศัพท์ใหญ่ ๆ ในกรุงเทพฯ ท่านย่อมจะทราบว่าที่นั่นมีเครื่องจักร เครื่องกลมากมาย เรียงกันเป็นแนวยาวเหยียด เครื่องจักรเหล่านี้จะส่งเสียงดังตึก ๆ ทุกครั้งที่ผู้ใช้โทรศัพท์หมุนหมายเลขที่เขาต้องการจะพูด และท่านเองก็คงอดที่จะชมความเป็นคนเจ้าปัญญาของมนุษย์ไม่ได้เป็นแน่ แต่ถ้าหากท่านจะเปรียบเทียบกันระหว่างการสับสายโทรศัพท์ กับระบบประสาทของร่างกาย ท่านจะต้องตระหนักว่าความสามารถของมนุษย์ในการติดต่อสื่อสารนั้น ยังอยู่เพียงชั้นอนุบาลเท่านั้น

ระบบประสาทของคนเราทั้งระบบมีขอบเขตของการทำงานกว้างอย่างไม่น่าเชื่อ เราทราบกันดีว่า ร่างกายของคนเรานั้นประกอบด้วยเซลล์ต่าง ๆ จำนวนมากมายเหลือคณานับ นอกจากนั้นก็ยังมีเส้นเอ็นกล้ามเนื้อ ซึ่งประกอบด้วยชิ้นส่วนที่เคลื่อนไหวได้นับพัน ๆ ล้านชิ้น มีระบบต่าง ๆ ของร่างกายได้แก่ระบบหัวใจระบบหายใจ (ปอด) ระบบต่อมน้ำเหลือง ระบบย่อยอาหาร และระบบการทำงานของเลือดซึ่งมีกิ่งก้านสาขานับไม่ถ้วน แน่นนอน ระบบต่าง ๆ ดังกล่าวนี้ จะต้องติดต่อซึ่งกันและกัน และทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นสมองจึงต้องสามารถทำหน้าที่ได้อย่างแน่นอนและรวดเร็ว ในอันที่จะส่งข่าวไปอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

เราย่อมจะเห็นถึงพระสติปัญญาอันล้ำเลิศของพระเจ้า ที่พระองค์ไม่ทรงโปรดให้อวัยวะทุกส่วนของร่างกาย อยู่ภายใต้การบังคับของสมองและระบบประสาท เช่น หัวใจ เป็นอวัยวะอิสระมีสมองและระบบประสาทย่อยเป็นของตัวเอง ที่เป็นเช่นนี้ก็เพื่อที่ท่านจะได้ไม่ต้องตั้งสมาธิและตัดสินใจทุกครั้ง หัวใจเต้น ลองคิดดูซิ หากว่าสมองต้องคอยบังคับให้หัวใจเต้นแล้ว ในวันหนึ่ง ๆ คนเราจะทำอะไรไม่ได้เลย นอกจากจะคอยควบคุมให้หัวใจเต้นอยู่เสมอ ๆ อวัยวะอื่น ๆ ที่ไม่อยู่ภายใต้การบังคับของสมองก็ยังมีอยู่อีกเช่น ปอด และทางเดินอาหาร สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้อาจจะเรียกว่า “ชุมสายโทรศัพท์ย่อย” ก็ได้

ทุกครั้งที่หัวใจของท่านเต้น จะต้อง “มีข่าว” ส่งไปยังลิ้นหัวใจให้ทำหน้าที่เปิดและปิด ขณะเดียวกันก็ต้องมี “ข่าว” ส่งไปยังกล้ามเนื้อให้หดตัวและคลายตัว อวัยวะส่วนอื่น ๆ ก็เช่นเดียวกัน ก่อนจะลงมือทำงานจะต้องได้รับการกระตุ้นอย่างเหมาะสมและถูกต้องเสียก่อน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ย่อมแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของเส้นประสาทในร่างกาย

ทุกส่วนของร่างกายจำเป็นต้องมีเส้นประสาท โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ผิวหนังบนทุก ๆ ตารางนิ้วของหนัง จะต้องมิเซลล์ประสาทจำนวนมากมาย ซึ่งทำหน้าที่รับรู้ความร้อน ความเย็น ความเจ็บปวดและความสุขสบาย ท่านย่อมทราบดีแล้วว่า แทบจะไม่มีส่วนไหนของร่างกาย ที่เมื่อเอาเข็มแทงหรือเอาไฟจี้

แล้วไม่รู้สึกเจ็บ ทั้งนี้ก็เพราะว่าผิวหนังเกือบทั้งหมดมีเส้นประสาท ท่านลองคิดดูซิว่า ถ้าหากผิวหนังของเรา ไม่มีเส้นทางการติดต่ออันนำมหัศจรรย์อันนี้แล้วอะไรจะเกิดขึ้น

ในวงการแพทย์ปัจจุบัน ดูเหมือนจะยังไม่ทราบแน่ชัดว่าความรู้ทางประสาทนั้นคืออะไร จากการศึกษาไม่ปรากฏว่ามีกระแสไฟฟ้าวิ่งจากสมองผ่านเส้นประสาท ไปยังจุดต่าง ๆ ของร่างกาย แรงกระตุ้น มีอัตราความเร็วเท่ากับ 150 ไมล์ต่อชั่วโมง เพื่อที่ว่าเมื่อนิ้วมือของท่านไปจี้ถูกเอาถ่านหุงข้าวเข้า โดยบังเอิญ ระบบการติดต่อสื่อสารของท่านจะสามารถทำงานได้อย่างทันทั่วทั้งที่ ปลายประสาทที่นิ้วมือของท่านจะจุดสัญญาณอันตรายขึ้นทันที และส่งไปยังศูนย์บังคับการย่อย ต่อจากนั้นศูนย์ ๆ ก็ส่งสัญญาณผ่านเส้นประสาทไปยังสมอง สมองก็รับรับข่าวร้ายนั้นทันที และรีบส่งโทรเลขด่วนไปยังกล้ามเนื้อที่ขาและที่แขนส่วนหน้า ให้กระดูกนิ้วออกจากถ่านก่อนนั้น มันทำงานได้อย่างคล่องแคล่ว และรวดเร็วจริง ๆ

แต่หากท่านอยากจะเห็นการทำงานที่รวดเร็วกว่านั้นก็ยิ่งได้ ตาของท่านเป็นกล้องถ่ายรูปที่บอบบางมาก และพระเจ้าได้ทรงพิทักษ์รักษาดวงตาด้วยวิธีที่น่าอัศจรรย์ ตัวอย่างเช่น เมื่อมีวัตถุอย่างหนึ่งพุ่งเข้าสู่ตาท่าน ตาของท่านจะหลับทันทีโดยวัตถุนั้นยังไม่ทันกระทบดวงตา ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่า เมื่อตามองเห็นวัตถุนั้นมันก็จะจุดสัญญาณเตือนภัยขึ้นทันที (ซึ่งแตกต่างกับส่วนอื่น) แล้วส่งไปยังสมองย่อยอันเล็ก ๆ ที่มุมตา คราวนี้สมองย่อยจะไม่ส่งสัญญาณต่อไปยังสมอง (เหมือนกับแรงกระตุ้นอื่น ๆ เช่นที่กล่าวมาแล้ว) แต่จะรีบส่งข่าวด่วนไปยังกล้ามเนื้อตา ให้บังคับเปลือกตาให้ปิดลงและโยกศีรษะหลบทันที ในตอนที่ท่านกระตุกมือออกจากถ่านนั้น ท่านได้ใช้เวลาทั้งสิ้น 1/5 ของวินาที แต่การหลับตาของท่านครั้งนี้เป็นไปอย่างรวดเร็วมาก จนเกือบจะกล่าวได้ว่า “หลับทันทีที่เห็นวัตถุนั้น” ใครนะ ที่วางแผนการอันนี้?

การที่เราจะก้าวเท้าแต่ละก้าวนั้น สมองจะต้องผลิตข่าวออกมาอย่างมากมาย เพื่อส่งไปยังส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่ทำงานเกี่ยวข้อง จะต้องส่งข่าวไปยังกล้ามเนื้อให้ควบคุมการทำงานของเท้าและบังคับให้เท้ายกขึ้นจากพื้น จะต้องส่งข่าวไปยังหัวแม่เท้าให้แยกออกในลักษณะเหมาะสมที่จะเดิน นอกจากนี้ก็ต้องส่งข่าวไปยังศูนย์กลางการทรงตัวเพื่อบอกให้รู้ว่า มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นเพื่อว่าร่างกายจะได้เคลื่อนไปในทิศทางที่ถูกต้อง

สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ไม่ได้เกิดขึ้นโดยบังเอิญ แต่พระเจ้าทรงเป็นผู้วางแผนไว้อย่างดีรอบคอบ ใครเล่าที่เป็นบุคคลผู้ควรแก่การสรรเสริญสำหรับเครื่องมืออันหาที่เปรียบมิได้อันนี้ แน่นอนพระองค์เป็นผู้ควรแก่การยกย่องสรรเสริญ แต่สำหรับคนที่ไม่ยอมรับรู้เรื่องของพระองค์แล้ว เขาจะประกาศออกมาอย่างหนักแน่นว่าพระคัมภีร์ของพระเจ้าเป็นเรื่องโง่ ๆ

## ปอดสำหรับหายใจ

ปอด เป็นอวัยวะอีกอันหนึ่งของร่างกายของมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพและมีความสลับซับซ้อนอย่างน่าอัศจรรย์ อยู่ตอนบนด้านในของทรวงอก เราทราบกันดีว่า โลहितนำเอาเชื้อเพลิง (ออกซิเจน) และอาหารไปเลี้ยงเซลล์จำนวนมหาศาลของร่างกาย และหลังจากที่อาหารและเชื้อเพลิงเหล่านั้นได้ถูกใช้ไปแล้ว โลहितจะนำเอาของที่เซลล์ของร่างกายขับออกมา ดึงกลับมาด้วย ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือว่าการทำงานของโลहितในลักษณะดังกล่าวจะต้องเป็นไปอย่างรวดเร็วพอที่จะไม่ทำให้ “วิญญูแห่งชีวิต” ต้องหยุดลงก่อน ดังนั้นพระเจ้าจึงได้ทรงสร้างปอดขึ้นในร่างกายมนุษย์ ให้ทำหน้าที่กำจัดคาร์บอนไดออกไซด์ออกจากเม็ดโลหิตแดง และเติมออกซิเจนใหม่ให้ทันที เราทุกคนย่อมต้องสารภาพว่า “รายละเอียดเกี่ยวกับการทำงานอันรวดเร็วของปอดนั้นเป็นเรื่องลึกลับอย่างที่สุด” แต่กระนั้น ปอดก็ยังทำงานของมันอยู่เรื่อย ๆ ทุกวัน

หลอดลม (หรือ เทรเคีย) เป็นอวัยวะอีกอันหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการหายใจ มีลักษณะเป็นหลอดยาวอันประกอบด้วยกิ่งก้านสาขามากมาย ปลายบนของหลอดเปิดเข้าไปในปอด กิ่งก้านสาขาเหล่านั้นมีขนาดเล็กและบางมาก ประมาณว่า มีอยู่ไม่ต่ำกว่า 25 ล้านเส้น แต่ละเส้นมีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ ½ มิลลิเมตร ซึ่งแตกออกเป็นแฉก ๆ คล้ายแปรงประมาณ 12 ล้าน หรือมากกว่านั้น ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าคุณจะเห็นด้วยหรือไม่ ถ้าหากข้าพเจ้าจะเปรียบรูปร่างของปอดกับดอกกะหล่ำ เพราะถ้าเราพิจารณาแล้วจะเห็นว่า ดอกกะหล่ำนั้นประกอบด้วยแกนกลางใหญ่ 1 แกน ซึ่งแตกกิ่งก้านออกมากมาย และในแต่ละกิ่งก้านก็มีดอกสีเหลืองซึ่งประกอบด้วยชิ้นส่วนเล็ก ๆ มากมายจับกันเป็นก้อน ลักษณะของปอดก็คล้าย ๆ อย่างนี้แหละ

ชิ้นส่วนเล็ก ๆ ของดอกกะหล่ำ หรือหลอดลมเล็ก ๆ ในปอดนั้น มีขนาดเล็กมาก คือ มีขนาดเล็กกว่าขนาดหัวเข็มหมุดมีด้วยกันทั้งหมดประมาณ 400 ล้านหลอด อากาศจากภายนอกร่างกายจะผ่านไปตามหลอดลมใหญ่ (เตรเคีย) ไปสู่หลอดลมเล็ก ๆ ในปอดทางปลาย (ที่มีแฉก) คือปลายของหลอดลมใหญ่ที่ไม่สามารถแยกออกได้อีกแล้ว และนั่นคือ จุดเริ่มต้นของการหายใจ

ปัญหาก็คือว่า จำเป็นจะต้องมีขบวนการของเส้นโลหิต ที่มีตำแหน่งอยู่ในบริเวณใกล้เคียง และสามารถที่จะประสานงานกับหลอดลมเล็ก ๆ ในปอดได้เป็นอย่างดีด้วย แต่ปัญหานั้นก็ได้หมดไปแล้ว เพราะเราพบว่า สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีอยู่ครบบริบูรณ์แล้วในปอด เส้นโลหิตใหญ่ซึ่งต่อจากหัวใจมายังปอด และแตกตัวออกเป็นกิ่งก้านสาขามากมายหลายล้านเส้น ล้อมรอบหลอดลมเล็กไว้ด้วยตาข่ายเส้นโลหิตฝอย ซึ่งมีรูปร่างคล้ายไส้ตะเกียงเจ้าพายุผนังของเส้นโลหิตเหล่านี้บางมาก และที่ตาข่ายนั้นเองที่โลหิตได้เอาคาร์บอนไดออกไซด์ออกทิ้งเสีย และรับเอาออกซิเจนใหม่นำกลับไปยังหัวใจ เพื่อ



สูบฉีดไปเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ของร่างกายอีกครั้งหนึ่ง มันจะทำเช่นนี้อยู่ตลอด 24 ชั่วโมงในอัตราการทำงาน 40 ถึง 50 เทียบต่อนาที

ในฤดูหนาวบางทีอากาศหนาวจัดจนแทบจะกระดิกตัวไม่ได้ ยิ่งเมื่อมีลมพัดมากระทบผิวก็ยิ่งทำให้เย็นยะเยือกไปถึงหัวใจ แล้วท่านไม่เคยคิดหรือว่า ถ้าปอดสูดเอาอากาศเย็นจัดเข้าไป มันอาจจะแข็งตัวจนหยุดทำงานไปก็ได้ แน่แน่นอนพระเจ้าทรงทราบถึงสิ่งเหล่านี้ พระองค์จึงทรงกำหนดให้จมูก ล้าคอ และหลอดลม ทำหน้าที่เป็นเครื่องทำความร้อนด้วย เนื่องจากอวัยวะต่าง ๆ ดังกล่าวมีเลือดอุ่น บรรจุก่ออยู่ใน และเลือดตอนนี้เองที่ช่วยปรับปรุงอุณหภูมิของลมหายใจที่สูดเข้าไปให้อยู่ในระดับที่พอเหมาะ จึงทำให้ปอดไม่ได้รับการกระทบกระเทือนจากอากาศเย็นจัดที่สูดเข้าไป

พื้นผิวของปอดนั้นกว้างขวางมากอย่างแทบไม่น่าเชื่อ ถ้าเราจะนำปอดมาแผ่ออก จะมีพื้นผิวหน้าไม่ต่ำกว่า 2,152 ตารางฟุตใหญ่กว่าพื้นบ้านเสียอีก อากาศที่เราหายใจนั้น เต็มไปด้วยฝุ่นละอองมากมายเหลือคณานับ ซึ่งอาจจะเข้าไปอยู่ในปอดจนเต็มหมดในเวลาไม่นานนัก แต่ความจริงแล้วก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ทั้งนี้ก็เพราะว่าพระเจ้าทรงโปรดประทานเครื่องกรองอากาศ อันมีประสิทธิภาพ ยิ่งใหญ่ให้แก่เรา อะไรรู้ไหม จมูกของเราไงละ

ตรงบริเวณรูจมูก มีขนชนิดพิเศษมากมาย ซึ่งสามารถจับฝุ่นละอองที่ติดเข้าไปกับลมหายใจได้อย่างดีเยี่ยม นอกจากนี้ตลอดทางที่อากาศผ่าน ก็เต็มไปด้วยขนอ่อนมากมายที่เรียกว่าซิเลีย (Cilia) คอยโบกไปโบกมา ทำนองเดียวกับดอกหญ้าที่ถูกลมพัดในอัตรา 12 ครั้งต่อวินาทีตลอดวัน และอัตราดังกล่าวจะไม่เปลี่ยนแปลงเลยจนกว่าจะตาย

ฝุ่นละอองที่สามารถเล็ดลอดรูจมูกเข้าไปได้ จะถูกขนอ่อนเหล่านั้นช่วยกันผลัดต่อ ๆ กันมา จนกลับมายังบริเวณรูจมูกหรือบริเวณล้าคอ ซึ่งก็จะถูกขับออกมาในที่สุด มีผู้เคยคำนวณไว้ว่าในชีวิตหนึ่งของคนธรรมดาทั่วไป จะต้องสูดเอาฝุ่นละอองเข้าไปในปอดเป็นน้ำหนักถึง 45 ปอนด์ แต่ฝุ่นละอองจำนวนดังกล่าวได้ถูกกำจัดออกไปโดยระบบกรองอากาศอันน่าพิศวง เก่งจริง ๆ

การทำงานของปอดเป็นไปโดยอัตโนมัติ อันเป็นผลให้ร่างกายได้รับการพักผ่อนอย่างมาก สมมุติว่าท่านจำเป็นต้องคิดทุกขณะที่ท่านหายใจเข้าและหายใจออก ท่านคงจะต้องทุ่มเทพลังความคิดเป็นจำนวนมหาศาลสักเท่าไร ที่จะคอยสั่งให้ปอดหายใจเข้าและหายใจออก ตลอดกลางวันและกลางคืน ในเวลาที่ท่านหลับและตื่นปอดของท่านคงทำหน้าที่ด้วยตัวของมันเองอย่างเที่ยงตรง และมีประสิทธิภาพ

เราควรที่จะขอบพระคุณพระเจ้าด้วยเช่นกัน ที่พระองค์ทรงวางจมูกของเราให้มีรูอยู่ข้างล่าง สมมุติว่าจมูกเกิดไปอยู่ข้างบนทุก ๆ ครั้งที่เราหลับ ท่านอาจจะต้องสำลักน้ำฝน และทุกครั้งที่ท่านจาม หมวกของท่านอาจจะหลุดไป แต่ไม่เป็นเช่นนั้น เพราะทุกส่วนในร่างกายอันอัศจรรย์ของมนุษย์นั้น ได้

เป็นที่ประจักษ์แก่เราแล้วว่าได้รับการจัดไว้อย่างมีระเบียบ อันแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงเป็นพระผู้ทรง  
สร้างสรรค์อันใหญ่ยิ่ง

## ท้องฟ้า

หากท่านกำลังคิดว่า ท่านจะต้องใช้เครื่องมือชนิดพิเศษเช่นกล้องจุลทรรศน์หรือกล้องโทรทรรศน์ เพื่อที่จะหาข้อพิสูจน์เรื่องพระเจ้าอยู่ละก็ ข้าพเจ้าขอร้องให้ท่านหยุดคิดสักครู่หนึ่งก่อน เพราะว่าพยานหลักฐานที่จะพิสูจน์เรื่องพระเจ้านั้น มีอยู่พร้อมมูลแล้วไม่ว่าท่านจะมองไปทางไหน พยานหลักฐานของพระองค์ก็จะอยู่ที่นั่น ไม่ว่าจะป็นรอบตัวท่าน ใต้ดิน หรือเหนือศีรษะขึ้นไป ท่านไม่เคยรู้สึกขอบพระคุณพระเจ้าบ้างหรือ ที่พระองค์ทรงสร้างท้องฟ้าให้มีสีคราม สมมุติว่า ท้องฟ้าเกิดมีสีแดงเพลิง ท่านลองคิดดูซิว่า สภาพจิตใจของพวกเราจะผิดปกติมากแค่ไหน เพียงใด

แต่ก็ไม่ใช่ว่าท้องฟ้าจะมีสีครามเช่นนี้อยู่ตลอดเวลา ในยามอาทิตย์อุทัย และในยามอาทิตย์อัสดง เราจะเห็นภาพอันวิจิตรตระการตาอันหาที่เปรียบมิได้ของท้องฟ้า ที่ปรากฏให้เราเห็นวันละสองเวลา แต่เราก็มักจะพลาดโอกาสทองที่จะชมความงดงามของมัน ดูซิ สิ่งเหล่านี้ก็ได้แสดงให้เราเห็นถึงความงดงามในพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า อย่างแจ่มชัดแล้ว

แต่ท้องฟ้านั้นก็มีประโยชน์ด้วย ในบรรยากาศของท้องฟ้านั้นมีกระแสอากาศเช่นเดียวกับที่ทะเลมีกระแสคลื่น ลมอ่อน ๆ ที่พัดผ่านผิวหนังของเรานั้น ไม่เพียงแต่จะช่วยให้เรารู้สึกมีชีวิตชีวาขึ้นเท่านั้น แต่มันยังทำหน้าที่ช่วยรักษาระดับอุณหภูมิในร่างกายของเราให้เป็นปกติอยู่เสมอ

ลมพายุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นไต้ฝุ่น เฮอริเคน หรือทอร์นาโด ลมเหล่านี้ทำให้บรรยากาศอันงดงามของท้องฟ้ากลายเป็นอากาศที่น่ากลัว แต่ถึงกระนั้นก็ยังมีความน่ารักอยู่ในตัวของมัน เพราะมันได้สอนบทเรียนที่ไม่มีใครสามารถลบล้างได้ว่า ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้านั้น ไม่มีผู้ใดสามารถประมาณการณได้ และฤทธานุภาพของพระองค์นั้นมีมากมายเกินกว่าที่สมองกลจะคำนวณได้ เราจำเป็นจะต้องทราบถึงสิ่งเหล่านี้ด้วย

ทีนี้มาพิจารณากันถึงเรื่อง วัฏจักรของน้ำ (พูดง่าย ๆ ก็คือฝนนั่นเอง) เราก็ทราบกันดีว่าผิวโลกประกอบด้วยพื้นน้ำสามส่วนพื้นดิน 1 ส่วน ซึ่งนับว่าเหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง เพราะน้ำจะต้องระเหยกลายเป็นไอไปสู่บรรยากาศเบื้องบน เป็นปริมาณอันมหาศาลเพื่อที่จะไปเสริมปริมาณของน้ำฝนซึ่งต้องตกลงมายังพื้นโลก วินาทีละประมาณ 2 พันล้านตัน ให้คงมีปริมาณพอที่จะตกได้ต่อไป แทบไม่น่าเชื่อว่า ท้องฟ้าสามารถที่จะอุ้มน้ำไว้ได้ในปริมาณมากกว่าปริมาณของน้ำทะเลทั้งหมดที่ปกคลุมผิวโลกอยู่ถึงสองเท่า แม้จะมีปริมาณมากถึงเพียงนั้น แต่เมื่อตกลงมายังพื้นโลก กลับค่อย ๆ เกลงในลักษณะเป็นเม็ดเล็ก และอย่างแผ่วเบา ไม่เป็นอันตรายแก่สิ่งมีชีวิตที่อยู่บนผิวโลก ช่างน่ามหัศจรรย์จริงหนอ

ขอภัย ที่ข้าพเจ้าจะต้องกลับไปพูดเรื่อง “สีคราม” ของท้องฟ้าอีกครั้งหนึ่ง พระเจ้าทรงปั้นเมฆสีขาวอันสวยงามก่อนมให้มาขึ้นมาก็เพื่อที่จะเน้นสีครามของท้องฟ้าให้เด่นชัดยิ่งขึ้น ทำให้เห็น

เหมือนกับว่ามีนาเวนรมิตในรูปลักษณะต่าง ๆ กำลังเล่นผ่านท้องฟ้าไปเรื่อย ๆ บางทีปรากฏให้เห็นเป็นก้อนโต ๆ คล้ายสำลีก้อนหิมะ บ้างก็เป็นฝอยกระจัดกระจายอยู่เต็มท้องฟ้า คล้ายลูกไม้ที่สวยงามที่สุด

จึงเป็นที่เห็นชัดว่า ท้องฟ้าปกคลุมไปด้วยสรรพสิ่งที่ล้วนแต่จะนำความเจริญตาเจริญใจมาสู่เรา ขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับท้องฟ้าสีครามที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น

## กุหลาบแดง

มันงอกงามขึ้นมาจากดินสีน้ำตาลไหม้ในสวนของท่าน มันคอยเตือนใจท่านทุกวันว่า พระเจ้าของมันทรงรักความสวยงามและพระเจ้าทรงรักท่านด้วย ท่านสามารถจะปลูกมันขึ้นมาได้มากตามจำนวนที่ใจของท่านปรารถนา และถ้าท่านเพียงแต่จะคอยระมัดระวังเอาใจใส่มันบ้าง มันก็จะให้ดอกแก่ท่านอย่างล้นเหลือ น่าประหลาดใจจริงหนอที่กุหลาบแดงธรรมดา ๆ เพียงดอกเดียว กลับมีสิ่งมหัศจรรย์ปรากฏอยู่มากมายอย่างไม่มีใดเหมือน ให้เราพิจารณาดูพระสติปัญญาอันสลับซับซ้อนของพระเจ้า ซึ่งได้บันทึกลงไว้ในกุหลาบดอกหนึ่งกันเถอะ

ประการแรก ศาสตร์เกี่ยวกับสี เราจะเห็นว่า กุหลาบเป็นพันธุ์ไม้ดอกชนิดเดียวที่มีมากมายหลายหลากสี นับตั้งแต่ สีแดง สีชมพู สีเหลือง สีขาว และสีผสมทุกชนิด ข้าพเจ้าเชื่อว่า ทุกครั้งที่ท่านมองดูดอกกุหลาบ ท่านคงอดที่จะชื่นชมในความสวยงามของมันไม่ได้เป็นแน่

ประการที่สอง ศาสตร์เกี่ยวกับน้ำหอม เรามีโรงงานผลิตน้ำหอมขนาดมหึมา มีนักเคมีที่ชำนาญงานจำนวนมากมาย พร้อมด้วยหลอดทดลอง และเครื่องจักรทุกชนิดที่จะใช้ในการผลิตหัวน้ำหอมเพื่อจะให้ได้หัวน้ำหอมชนิดที่ดีที่สุด ที่จะนำมาปรุงเป็นน้ำหอม แต่ถ้าเราจะเปรียบเทียบกับดอกกุหลาบของพระเจ้าแล้ว จะเห็นว่าแตกต่างกันอย่างลิบลับ กุหลาบไม่มีเครื่องมือเครื่องจักรที่จะใช้ในการผลิตแต่ผลผลิตกลับมีคุณภาพดีกว่า กุหลาบมีกลิ่นที่หอมเย็นชื่นใจ ไม่ฉุนเกินไป ไม่ทำให้เกิดอาการระคายเคืองจมูก และไม่ก่อให้เกิดความรำคาญทั้งแก่ผู้ใช้และผู้ใกล้ชิด

ประการที่สาม วิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ กุหลาบมีลำต้นที่แข็งแรงสามารถต้านทานลมได้เป็นอย่างดี และใบกุหลาบก็ได้รับการจัดวางไว้อย่างมีระเบียบคือ มีใบหนึ่งอยู่ด้านหนึ่ง และอีกใบหนึ่งวางอยู่ตรงข้ามอย่างสมดุล และเมื่อกุหลาบเริ่มจะแย้มดอกออกมา ก็จะมีใบเลี้ยงห่อหุ้มไว้ในลักษณะที่งดงามยิ่ง

ประการที่สี่ วิชาการวางรากสิ่งก่อสร้าง (Anchorage) ดินที่กุหลาบจะขึ้นได้นั้น จะต้องมีความอัดแน่นเพียงพอ กุหลาบจะไชรากแก้วของมันตรงลึกลงไปดิน ขณะเดียวกันรากฝอยจำนวนมากมายก็ซ่อนไขไปทุกทิศทาง และยึดเกาะดินไว้อย่างแน่นหนาพอที่จะทำให้ลำต้นสามารถยืนอยู่ได้อย่างสบาย

สิ่งเหล่านี้เป็นหลักการของวิศวกรรมแผนใหม่ แต่กุหลาบซึ่งแม้จะไม่เคยเข้ามหาวิทยาลัยเลย ก็ยังสามารถทำได้ถูกต้อง

ใบกุหลาบแต่ละใบนั้น มีโรงงานขนาดเล็กซึ่งมีกิจการสับสนตั้งอยู่ เซลล์เล็ก ๆ ของใบ ซึ่งประกอบด้วยคลอโรพลาสต์ ใช้หลักการเดียวกับหลักไฮดรอลิกทางวิทยาศาสตร์ (ไฮดรอลิกคือวิทยาศาสตร์ที่ว่าด้วยกำลังน้ำและของเหลว)

และแน่นอนที่สุด นอกเหนือสิ่งอื่นใด กุหลาบมีศาสตร์แห่งการสืบพันธุ์ เพราะว่ากุหลาบไม่ได้เป็นพืชที่มีชีวิตอยู่และตายไปเปล่าเท่านั้น เพราะว่าในขณะที่มันมีชีวิตอยู่ กิ่งก้านสาขาของมันก็สามารถที่จะแยกออกไปเป็นกุหลาบต้นอื่นได้มากมาย

ถ้าหากมันไม่มีหลักฐานอื่นใดเลยในโลกนี้ ที่จะพิสูจน์ให้เห็นถึงพระเจ้าผู้ทรงเป็นความรักเป็นชีวิต และเป็นสติปัญญาทั้งหมดได้แล้ว ดอกกุหลาบแดงก็คงจะเป็นเครื่องพิสูจน์ที่เพียงพอแล้วมิใช่หรือ

## นก

ปลาเป็นเครื่องประดับทะเล สิ่งสารถีตัวเป็นเครื่องประดับแผ่นดิน แล้วนกละ ดูซิมันสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับขอบเขตเฉพาะของมัน คืออากาศ ถ้ามีข้อพิสูจน์อื่น ๆ ที่จะชี้ให้เห็นถึงพระลักษณะของพระเจ้าที่ทรงโปรดสวยงามและความหลากหลาย แน่แน่นอนย่อมจะเป็นข้อพิสูจน์อันนั้น เราสามารถจะพรรณารื่องของนกได้ในทุกแห่งทุกมุม นับตั้งแต่คนที่มีความเล็กเท่าหัวแม่มือ มีสิ่งสวยงามและร้องเสียงไพเราะ คือนกฮัมมิง ไปจนถึงนกที่ใหญ่ที่สุด ซึ่งบางทีดูเหมือนว่ามันเป็นเครื่องบินที่กำลังบินอยู่ทีเดียว ในเรื่องของความสวยงามเกี่ยวกับสีของปีก ปีกนกมีสีต่าง ๆ ทุกสี ทั้งที่เป็นแม่สีและสีผสมเรียงกันตามลำดับของสี จะเป็นไปได้อย่างไรที่เมื่อท่านมองดูนกและฟังเสียงร้องของมันแล้ว แต่กลับไม่เข้าใจถึงความสามารถที่เชื่อถือได้ของพระเจ้าในการสร้างสรรค์สิ่ง

จงมองดูที่ขนของนก ขนนกมีสามชนิด ชนิดแรก เป็นขนที่มีลักษณะเหมือนผ้าขนสัตว์อยู่ด้านใน ซึ่งช่วยให้ขนได้รับความอบอุ่นและผาสุก ชนิดที่สอง คือนกที่มีลักษณะเป็นโครงใช้เป็นเครื่องป้องกันตัว และทำให้นกมีรูปร่างเพริศวลม ชนิดที่สาม เป็นขนที่ใช้บินอยู่ที่ปีก ซึ่งผู้สร้างได้บรรจงสร้างอย่างประณีต จนกลายเป็นวัตถุที่มีความเบาที่แข็งแรงที่สุด

พระเจ้าได้ทรงสร้างให้ลำตัวของนกมีลักษณะเบา โดยพระองค์ไม่ทรงโปรดให้มีไขมันบริเวณลำตัวของมัน เพื่อมันจะสามารถบินไปได้ไกล ๆ กระดูกของนกสร้างขึ้นด้วยวัสดุกลวงที่มีความแข็งแรง นกมีช่องลม (Chamber) อย่างน้อยที่สุด 9 ช่องลมที่มีมากเช่นนี้ ก็เพราะมันจะต้องรีบขับเอาอากาศร้อนและเบาออกจากปอดของมัน เพื่อมันจะได้บินไปอย่างสบาย แน่แน่นอนสิ่งนี้คือความมหัศจรรย์ของพระเจ้าบนท้องฟ้า

การกระพือปีกของนก ก็มีอัตราที่แตกต่างกัน นกบางชนิดสามารถกระพือปีกขึ้นลงได้เร็วมาก เช่น นกฮัมมิง สามารถกระพือปีกได้นาทีละหลาย ๆ พันครั้ง ส่วนนกอินทรีนั้น กระพือปีกได้ช้าที่สุด แต่ก็กระพือได้ยาวและแรง

ขา ก็น่าสนใจด้วยเช่นกัน นกมีขาที่มีลักษณะเบาของขาซึ่งสามารถทำได้แน่นอนอย่างไม่มีใดเหมือน พระเจ้าทรงสร้างตาไว้เพื่อให้นกสามารถมองได้ไกล แม้นกกำลังบินอยู่กลางอากาศ ก็สามารถมองเห็นอาหารชิ้นเล็ก ๆ ซึ่งอยู่บนพื้นดินได้

สิ่งทั้งหมดนี้หมายความว่าอะไร เป็นไปได้ไหมที่จะกล่าวว่าพระบิดาแห่งฟ้าสวรรค์ผู้มิพระปรีชาญาณอันเลิศ ผู้ทรงมีน้ำพระทัยอันเปี่ยมด้วยความรัก ความเมตตา และผู้ทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้น ได้ทรงสร้างสัตว์โลก ซึ่งสามารถปรับตัวเองให้เหมาะสมที่จะอยู่บนฟ้าได้อย่างมหัศจรรย์เหล่านี้ขึ้นมา

## ผึ้ง

เป็นเวลานานหลายปี ที่มนุษย์ได้เฝ้าจับตาคูน้ำผึ้งจากรวงผึ้งซึ่งเป็นน้ำตาลธรรมชาติอันบริสุทธิ์ด้วยความฉงนสนเท่ห์และครั่นคร้าม โจนหนอ เจ้าแมลงตัวเล็กกระจิดริดเท่านั้น จึงมีความฉลาดล้ำ สามารถดำเนินกรรมวิธีทางหัตถกรรมที่สลับซับซ้อนที่สุดเท่าที่รู้จักกันในยุคปัจจุบันได้

ผึ้ง คูดอน้ำหวานจากเกสรดอกไม้ ซึ่งพระเจ้าทรงปลูกไว้มากมายบนโลกนี้ แล้วนำมาเปลี่ยนเป็นน้ำผึ้งอันหวานฉ่ำ โดยกรรมวิธีที่ไม่สามารถเข้าใจได้ เพื่อความชื่นใจของมนุษย์ทุกชาติทุกภาษาทุกเผ่าพันธุ์ คุณรู้ไหม ผึ้งเป็นแมลงชนิดเดียวเท่านั้นในจำนวนแมลงทั้งสิ้นกว่า 6 แสนชนิด ที่สามารถนำมาเลี้ยงให้เชื่อใจได้

ผึ้ง เป็นคนงานที่สามารถทำงานได้อย่างน่าพิศวงที่สุด ในการทำน้ำผึ้งหนักเพียง 1 ปอนด์ (ประมาณครึ่งกิโลกรัม) ผึ้งจะต้องลงแรงอย่างมหาศาล ผึ้งจะต้องบินจากรังไปยังดอกไม้ และจากดอกไม้กลับเข้าสู่อรัง เช่นนี้เรื่อย ๆ ไปถึง 50 เทียว และถึงแม้ว่าบริเวณนั้นจะมีดอกไม้อยู่เต็มไปหมดก็ตาม ผึ้งก็จะต้องบินไปบินมาเป็นระยะทางไม่น้อยกว่า 50,000 ไมล์ หรือเท่ากับระยะทางรอบโลก 2 รอบ เพื่อที่จะได้น้ำผึ้งหนักเพียงปอนด์เดียว แต่ผึ้งก็ไม่ได้ใส่ใจในเรื่องนั้นเลย

ปีกผึ้งมีสมรรถภาพเป็นเลิศ และได้รับการออกแบบมาอย่างสวยงามเช่นเดียวกับสรรพสิ่งอื่น ๆ ที่พระเจ้าทรงสร้าง ผึ้งมีปีก 2 ชั้น ปีกชั้นบนซึ่งใหญ่กว่าชั้นล่าง มีสันอยู่บริเวณด้านหลังของปีกดังนั้นเมื่อเวลาบิน ผึ้งจะเกี่ยวเอาปีกชั้นล่างขึ้นมาประกบติดกัน ทำให้มันบินได้เร็วและไกลมากขึ้น

ผึ้ง ไม่ได้ให้ประโยชน์แต่เฉพาะน้ำผึ้งเท่านั้น แต่มันยังให้ผึ้งแก่เราด้วย ผึ้งนำเอากีผึ้งจากเรณูของดอกไม้มาทำรัง รังผึ้งเป็นสิ่งก่อสร้างที่น่ายศรยที่สุด มีลักษณะเป็นห้องรูปหกเหลี่ยมเล็ก ๆ วางเรียงต่อกันเป็นชั้น ๆ มากมาย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงฝีมืออันเลิศในทางวิศวกรรมของมัน

มันทำได้อย่างไร ไม่มีใครทราบ มันไม่มีนายช่างใหญ่ฝ่ายวิศวกรรมที่จะคอยบงการ แต่ผึ้งงานทุกตัวได้ร่วมกันทำงานชิ้นนี้และในไม่ช้ารังผึ้งก็ได้รับการตกแต่งด้วยห้องเล็ก ๆ รูปหกเหลี่ยมจำนวนมากมาย ท่านทราบหรือไม่ว่า ในแต่ละวันจะมีตัวอ่อนของผึ้งเกิดประมาณ 1,000 ตัวในรังผึ้งรังหนึ่ง เพื่อมาทำงานแทนตัวที่ตายไป เพราะว่าผึ้งตัวหนึ่งจะมีชีวิตอยู่ประมาณ 35 วันเท่านั้น

ผึ้งไปเอาความรู้ความสามารถนี้มาจากไหน คำตอบก็คือพระเจ้าแห่งความรักและปัญญา เป็นผู้ประทานความรู้พิเศษอันเป็นประโยชน์อย่างมากอันนี้ ให้แก่แมลงตัวเล็กกระจิดริดชนิดนี้ ขอพระองค์ทรงโปรดยกโทษให้แก่ข้าพระเจ้าด้วย ที่ข้าพระองค์จะมองรวงผึ้งของพระองค์ และไม่ยอมถวายเกียรติยศแก่พระองค์ ผู้ซึ่งทรงสร้างมันขึ้นมา ผึ้งเอ๋ย เจ้าช่างฉลาดจริงหนอ



## สายฝน

ท่านคงจะยอมรับว่า การที่จะรดน้ำให้แก่โลกอย่างสม่ำเสมอตลอดเวลา นั้น เป็นสิ่งที่ทำได้ยากมาก น้ำเป็นจำนวนมากมายหลายล้าน ๆ ต้นจะต้องถูกยกขึ้นจากทะเลและมหาสมุทรไปแขวนอยู่ในบรรยากาศ แล้วพัดให้กระจายออกไปคลุมอยู่เหนือดินแดนอันแห้งแล้งจากนั้นก็โปรยลงมาเป็นฝนในรูปลักษณะอันเหมาะสม โดยไม่ทำให้เกิดอันตรายแก่ดินและพืชผักผลไม้ กระบวนการประดิษฐ์น้ำฝนของพระเจ้าจึงเป็นการประดิษฐ์ที่วิเศษที่สุดในบรรดาการประดิษฐ์ทั้งหลาย

ในลักษณะบางประการ เมื่อถึงเวลาที่ฝนจะตก จะมีกระแสไฟฟ้าเกิดขึ้น กระแสไฟฟ้านั้นจะวิ่งผ่านบรรยากาศ กระตุ้นให้ความชื้นรวมตัวกันเป็นหยดน้ำเล็ก ๆ สาดสายอย่างแผ่วเบาลงมายังพื้นดินอันแห้งแล้ง โดยไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่สิ่งใด ๆ บนพื้นโลก สิ่งเหล่านี้ดูเหมือนเป็นธรรมชาติ ซึ่งเกิดขึ้นอยู่บ่อยจนเราลืมนึกถึงสัญลักษณ์อันยิ่งใหญ่ของมัน

แต่ก็อย่าเพิ่งคิดว่า จะไม่มีความสำเร็จอันน่ามหัศจรรย์ใด ๆ อีกแล้วนอกจากสิ่งที่เป็นธรรมดา ๆ อย่างฝน มันมีสิ่งอื่นอีกที่ได้สำแดงถึงพระหัตถ์อันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าทรงฤทธานุภาพ ภูเขาที่สำแดงบทบาทสำคัญในเรื่องเหล่านี้ด้วย ภูเขาแต่ละลูกในเขตหนาวมักจะมีหิมะปกคลุมอยู่เต็มไปหมดในฤดูหนาวและเมื่ออากาศเริ่มอุ่นขึ้น หิมะเหล่านี้จะค่อย ๆ ละลายกลายเป็นธารน้ำเย็นไหลลงสู่ท้องไร่ ท้องนา ที่อยู่ตามบริเวณหุบเขาเบื้องล่างทำให้ชาวไร่ ชาวนาบริเวณหุบเขา มีน้ำเพียงพอที่จะใช้ในการเพาะปลูกตลอดฤดูร้อน หากปราศจากหิมะและน้ำแข็งบนภูเขาแล้ว จะไม่มีสิ่งมีชีวิตอยู่ในบริเวณหุบเขาเบื้องล่างเป็นแน่

ฝนก็อำนวยประโยชน์แก่มนุษยชาติเป็นอันมากเช่นกัน ฝนได้ชำระล้างทุกสิ่งในโลกแลดูสดใสร่าและสะอาดสะอ้าน หากท่านมีโอกาสออกไปเดินเล่นนอกบ้าน ภายหลังจากที่ฝนตกใหม่ ๆ ท่านจะพบว่าบรรดาต้นไม้ใบหญ้าและดอกไม้มีสีสันต่างก็ส่งประกายแวววาว แลดูสดชื่น และมีชีวิตชีวายิ่งขึ้น นอกจากนี้ ฝนยังช่วยชำระล้างบรรยากาศของโลกให้สะอาด มันจะทำให้ฝุ่นละอองและสิ่งสกปรกซึ่งติดอยู่ในบรรยากาศของโลกรวมตัวกัน และตกลงมายังพื้นโลก ผู้รู้หลายท่านได้บอกให้เราทราบอย่างชัดเจนว่า บทบาทที่สำคัญของฝนยังมีมากกว่านั้นอีก มันช่วยชำระล้างเอาแร่ธาตุจากอากาศเข้าไปรวมอยู่ในดิน ทำให้ปริมาณแร่ธาตุในดินเพิ่มมากขึ้นและนอกจากนี้ หิมะที่ตกในฤดูหนาวก็อุดมไปด้วยธาตุไนโตรเจนที่จำเป็นแก่การดำรงชีวิต

สายฝน เป็นโครงสร้างที่สลับซับซ้อน ซึ่งได้รวมเอากฎและหลักต่าง ๆ ที่มีอยู่ในโลกเข้าไว้ด้วยกัน มันได้สอนเราอย่างไม่คิดพลาด ครั้งแล้วครั้งเล่า ถึงมีพระหัตถ์อันล้ำเลิศของพระเจ้าของเรา ใน

การจัดการและจัดเตรียมสิ่งของที่จำเป็นสำหรับเรา ด้วยน้ำพระทัยอันประกอบด้วยความเมตตากรุณา  
ท่านสามารถเห็นพระองค์ได้ แม้กระทั่งในเวลาที่เราหลับ ใช่มั้ย?

## วัวเป็นสัตว์ที่น่ารักมาก

พระเจ้าทรงสร้างวัวขึ้นมาให้เป็นสัตว์ที่อ่อนน้อมง่าย และเราสมควรที่จะขอบพระคุณพระองค์เป็นอันมากสำหรับสิ่งนี้ ท่านเคยคิดบ้างไหมว่า จะเป็นการยากสักเพียงไรในการที่เราจะได้นม เนย และเนื้อ ถ้าหากวัวเป็นสัตว์ที่คื้อดิ่ง โกรธง่าย และไม่อดทน แต่ขอบพระคุณพระเจ้า ที่พระองค์ทรงโปรดประทานนิสัยที่อ่อนน้อมง่ายให้แก่มัน ดังนั้นเมื่อท่านรีดนม มันจะยืนให้ท่านรีดด้วยความอดทนและเคี้ยวเอื้องอย่างใจเย็น เหมือนมองดูทุ่งนาและท้องฟ้าสีครามอย่างสงบเสงี่ยมเจียมตัว

วัวเป็นสัตว์ที่มีโครงร่างแบบธรรมดา ๆ แต่ถึงกระนั้นก็มีกลไกอันลับซับซ้อนและมหัศจรรย์มากมายอยู่ในตัวของมัน จะเห็นว่า เราได้รับประโยชน์มากมายจากสัตว์โลกที่อ่อนน้อมง่ายชนิดนี้ไม่เพียงแต่นม เนยเหลว และเนยแข็งเท่านั้น แต่ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากพลาสติกเกือบทุกชนิดก็ทำจากสารเคซิน ที่มีอยู่ในน้ำนมวัวทุกชนิด และแน่นอนที่สุด รวมทั้งหนังสัตว์ (วัว) ด้วย

วัวมีระบบการย่อยอาหารที่น่าสนใจยิ่ง สัตว์โลกทั่วไปมีกระเพาะอาหารเพียงกระเพาะเดียว แต่วัวมีถึง 4 กระเพาะ และแต่ละกระเพาะก็มีหน้าที่ต่าง ๆ กัน ตัวอย่างเช่น เมื่อวัวเคี้ยวฟางครั้งแรก มันจะกลืนลงไปใกระเพาะอันที่หนึ่ง และเมื่อไรก็ตามที่มันกินของเหลว ซึ่งอาจจะเป็นน้ำหรืออะไรก็ตามของเหลวนั้นจะตรงลงไปยังกระเพาะอันที่สองทันที จากนั้นสิ่งที่บรรจุอยู่ในกระเพาะอันที่หนึ่งจะรวมกันเป็นก้อนกลม กลิ้งลงไปใกระเพาะอันที่สองคลุกเคล้ากับน้ำจนเปียกโชก และอาหารที่เปียกโชกนั้นก็อยู่กระเพาะอันที่สองต่อไป จนกระทั่งวัวได้โอกาสที่จะพักผ่อน มันจะสำรอกเอาอาหารนั้นออกมา และเคี้ยวให้แหลกต่อไปอีก

เราได้เฝ้าดูมัน และบางทีก็รู้สึกอิจฉาความชาญฉลาดในการจัดการกับอาหารของมัน แต่เดี๋ยวก่อน เมื่ออาหารที่เคี้ยวเป็นครั้งที่สองถูกกลืนลงไปใกระเพาะอันที่สาม ที่นั่นอาหารจะถูกย่อยอีกครั้งหนึ่งพอสมควร จากนั้นอาหารที่ย่อยแล้ว ก็จะถูกส่งผ่านไปยังกระเพาะอันที่สี่ต่อไป กรรมวิธีต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ปรากฏว่ามีการผิดพลาดเกิดขึ้น กระเพาะอาหารทุกอันทำงานอย่างมีระเบียบไม่สับสนกัน ในกรณีของวัวซึ่งยังไม่ได้เรียนรู้ถึงวิธีการกินหญ้า กินฟาง แต่มันก็ยังมี 4 กระเพาะเหมือนแม่วัว นมซึ่งถูกวัวดูดมาจากแม่ของมันจะผ่านกระเพาะอันที่หนึ่ง สอง สาม ไปสู่กระเพาะอันที่สี่ทันที โดยไม่ต้องผ่านกรรมวิธีดังกล่าวข้างต้น ช่างเป็นระบบที่น่าทึ่งอะไรเช่นนี้

บางครั้งข้าพเจ้าก็คิดว่า ในโลกนี้ไม่มีหลักฐานใดที่จะพิสูจน์ให้เห็น ถึงความเอาใจใส่ของพระองค์ที่ทรงมีต่อมนุษย์ ได้ดีเท่ากับสัตว์โลกที่อ่อนน้อมง่าย มีประโยชน์มากมาย และอดทน ซึ่งเราเรียกว่า “วัว”

## พระเจ้าทรงสร้างต้นไม้

คิดดูซิว่า โลกของเราจะเป็นโลกที่น่าเศร้าสลดเพียงใด หากไม่มีสิ่งทรงสร้างอันสง่าผ่าเผย และประกอบด้วยคุณประโยชน์ของพระเจ้าซึ่งเราเรียกว่า “ต้นไม้” เราคุ้นเคยกับมันและมันก็มีมากมายเหลือเกิน จนทำให้เราลืมนึกถึงผู้ทรงอำนาจที่สร้างมันขึ้นมา มันมีทั้งต้นสูงใหญ่และที่เป็นพุ่มพฤษภ มีมันขึ้นง่ายและอำนวยประโยชน์อันเนืองประการแก่มนุษยชาติทั้งมวล

ก่อนอื่น ขอให้เข้าใจก่อนว่า คำว่าต้นไม้ก็หมายถึง “เนื้อไม้” นั่นเองและเนื้อไม้ก็เป็นสิ่งที่มนุษย์จะขาดเสียไม่ได้ด้วย ขอให้เราพิจารณาดูสิ่งต่าง ๆ มากมาย ซึ่งเราทำจากไม้นับตั้งแต่เตียงของเด็กจนถึงโลงศพของคนตาย มันเป็นหลักสำคัญของบ้าน ของเฟอร์นิเจอร์และเครื่องใช้ในบ้าน จนเกือบจะกล่าวได้ว่าสิ่งประดิษฐ์ทุกชนิดที่มนุษย์คิดขึ้นมาจำเป็นต้องใช้ไม้ ไม้ทางใดก็ทางหนึ่ง

เราอาจจำแนกไม้แยกได้เป็น 3 ชนิด คือไม้เนื้อแข็ง ไม้เนื้อปานกลาง และไม้เนื้ออ่อน ส่วนสีของไม้นั้นอาจจำแนกได้เป็น 4 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ไม้เนื้อขาว ไม้เนื้อเหลือง ไม้เนื้อแดง และไม้เนื้อดำ ไม้บางชนิดมีลายเรียบ ๆ แต่บางชนิดก็มีลายที่สวยงามและสลบซับซ้อนมาก และถ้าเราจำแนกของต้นไม้ตามตระกูลของมันแล้ว จะได้เลขมากมายจนเหลือที่จะจดจำได้

แต่เราควรจะคิดเช่นกัน ถึงความสามารถในเชิงศิลปะของพระเจ้า ในการช่วยให้ต้นไม้เจริญงอกงาม เราทราบดีว่า ใบสีเขียวสดของต้นไม้ในโลกนี้มีมากมายหลายชนิด ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันไปในฤดูหนึ่ง ๆ ของแต่ละปี ต้นไม้จะผลิใบสะพรั่ง และต่อจากนั้นก็จะเริ่มผลิดอกออกผล จากผลเล็ก ๆ ก็จะค่อยโตขึ้นเรื่อย ๆ จนมีขนาดน่ารับประทาน อยู่ในระบบที่เราสามารถจะเก็บกินได้ไม่ยากนักพระบิดาแห่งฟ้าสวรรค์ทรงพระกรุณาได้ประทานผลไม้แก่เรา จากแสลงแดดและดิน ไม่ว่าจะเป็นส้ม หรือทุเรียน หรือผลไม้ชนิดอื่นใดก็ตาม ย่อมมีประโยชน์สำหรับบำรุงเลี้ยงกายและนำความสดชื่นมาสู่จิตใจ

ต้นไม้เป็นสิ่งที่มีชีวิตชีวา มันช่วยให้อากาศสดชื่นอยู่เสมอ ช่วยป้องกันฝุ่นและลมแรง มันไม่ใช่เป็นวัตถุที่ไม่มีชีวิตจิตใจอย่างโลหะ ดินเหนียว หรือหิน แต่มันจะต้อนรับเราอย่างอบอุ่นและเป็นกันเอง ทุกครั้งที่เราไปหามัน เมื่อท่านเอามือโอบกอด ๆ เหนือต้นผักกระเฉด หรือไม้เลื้อยบางชนิด ท่านจะพบว่า ต้นไม้เหล่านั้นได้แสดงความเป็นมิตรกับท่าน ทำให้ดูเหมือนว่า ต้นไม้เหล่านี้ได้สร้างมาเพื่อให้เป็นเพื่อนแท้ของมนุษย์

นอกจากนี้ต้นไม้ (หรือไม้) ยังช่วยให้เกิดบรรยากาศแห่งมิตรภาพขึ้น จะเห็นได้จากบรรยากาศในแคมป์ไฟนั้น จะเป็นบรรยากาศแห่งมิตรภาพจริง ๆ ทุกคนต่างกู่กู่จ้อหาไม้มารั้วไฟ และร่วมร้องเพลงกันอย่างสนุกสนานรอบกองไฟ

ยังมีสิ่งประดิษฐ์อีกมากมายที่ต้องอาศัยไม้ เพราะพระเจ้าไม่ได้ประทานไม้ให้เราเพียงชนิดเดียว แต่ได้ประทานหลายชนิดและทุกสิ่งก็มีคุณค่าในตัวของมันเอง ไม้บางชนิด เช่น ไม้มะกอกเทศ สามารถรับรองการสันตะเทียนได้มาก เราจึงเลือกเอาไปทำเป็นไม้ตีเบสบอล และไม่มีไม้ชนิดใดในโลกที่จะนำไปใช้ในการประกอบเครื่องบินได้ดีเท่าไม้สนซิดกา (Sitka spruce)

ไม้สน ใช้ทำประโยชน์หลายประการ ท่านเคยเห็นกลองไม้ที่ใส่ผลไม้เล็ก ๆ ที่ส่งมาจากต่างประเทศไหม นั่นแหละทำมาจากไม้สน เชือกกระดานที่ใช้พิมพ์หนังสือทั่วไป ก็ทำมาจากไม้สน เช่นกัน นักไวโอลินที่เล่นเพลงกล่อมโศดประสาทของท่านอยู่เป็นประจำ ก็ใช้อุปกรณ์ที่ทำมาจากไม้สนอีกเหมือนกัน ไม้ที่ใช้ทำดินสอส่วนมากก็คือ ไม้สนซีด้า นอกจากนี้ก็มีไม้สนขาวซึ่งมีคุณสมบัติพิเศษคือ มีผิวเรียบมาก เมื่อเอามาฝึ้งแดดจนได้ที่แล้วจะไม่หดหรืองอ

เบื้องหลังของสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ คือฝัพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงเกื้อกูลมนุษย์ ไซ้หรือไม้ มันไม่ได้เกิดขึ้นมาโดยบังเอิญเป็นแน่แต่มันได้รับการวางแผนมาเป็นอย่างดี

เมื่อเราเห็นต้นไม้เล็ก ๆ ต้นหนึ่ง ที่เพิ่งงอกขึ้นมา เราก็สามารถบอกได้ว่า จะเจริญเติบโตขึ้นได้เป็นรูปใดและออกผลในลักษณะอย่างไร ต้นไม้ทุกต้นมีความสามารถในการสืบพันธุ์ และสามารถที่จะบำบัดความเสียหายที่เกิดแก่มัน ต้นไม้สามารถเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ได้ ดังนั้นแม้มันจะงอกขึ้นในที่แห้งแล้ง มันก็ไม่กลัว มันจะกระจายรากปกคลุมเป็นบริเวณกว้าง เพื่อจะได้มีน้ำใช้มากขึ้น และมันจะค่อย ๆ ขอนไซ้รากออกไปอีก เพื่อหาแหล่งน้ำเพิ่มเติม มันสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทุกชนิด และสามารถทนอยู่ได้ในทุกสภาพดินฟ้าอากาศ ต้นไม้แต่ละต้นมีลักษณะเฉพาะของมันเองไม่เหมือนต้นไม้อื่น ๆ ต้นไม้ทุกชนิดทุกต้นในโลกนี้ ไม่มีเลยแม้แต่สักคู่เดียวที่จะมีลักษณะเหมือนกันทุกกระเปาะนี้แน่แท้จริงแล้วข้าพเจ้าอยากจะพูดว่า ต้นไม้ได้กระตุ้นเตือนเราทั้งหลายให้รู้ว่า “ความคิดและจิตวิญญาณของเรานั้น ควรจะอ่อนโยนลงบ้าง”

ต้นไม้สามชนิด ยืนงออยู่อย่างมั่นคงบนหน้ากระดานของพระคัมภีร์ ชนิดแรกอยู่ในสวนเอเดน ซึ่งได้ให้ความร่มรื่นบรรพบุรุษคู่แรกของเรา ชนิดที่สอง คือต้นไม้กางเขน ซึ่งใช้เป็นหลักประหารชีวิตพระเยซู และชนิดที่สาม คือต้นไม้แห่งชีวิต ซึ่งดอกของมันบานอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ และผู้ที่ได้รับความรอดโดยพระเยซูคริสต์แล้วเท่านั้น จึงจะมีสิทธิ์รับประทานจากต้นไม้ชนิดนี้ได้

## ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์

ดวงไฟอันนำมหัศจรรย์สี่ขวานนามหิมาดวงนั้น ยังคงลอยคว้างอยู่กลางอากาศ และมันจะต้องสูญเสียพลังงานในตัวของมันไปวันหนึ่ง ๆ หลายพันล้านตัน แต่กระนั้นก็ยังไม่มีทีท่าว่า ดวงไฟดวงนี้จะลดขนาดของมันลงไปเลย โลกเรานี้จะเป็นไฉนหนอ หากตรงใจกลางระบบสุริยะของเราปราศจากดวงอาทิตย์ ทุก ๆ เซ้า ดวงอาทิตย์จะโผล่ขึ้นมาจากขอบฟ้า และส่องสว่างแก่มนุษย์ทุกคนทั่วได้ฟ้า จากนั้นก็ค่อย ๆ หายลับไปจากขอบฟ้า เป็นเช่นนี้อยู่ทุกวันไม่เปลี่ยนแปลง มันทำหน้าที่อย่างเที่ยงตรงสมกับที่พระเจ้าได้ทรงมอบหมายให้ ช่างเป็นปรากฏการณ์อันน่าพิศวงจริง ๆ

เราทั้งหลายทราบดีว่า โลกของเรานี้อยู่ห่างจากดวงอาทิตย์เป็นระยะทาง 93 ล้านไมล์ อันเป็นระยะที่ได้รับการจัดวางไว้อย่างถูกต้องที่สุด เพราะถ้าหากอยู่ใกล้เข้าไปกว่านี้อีกสัก 5 เปอร์เซ็นต์ ความร้อนจากดวงอาทิตย์ก็จะเพิ่มมากขึ้น จนถึงมีชีวิตทุกชนิดในโลกไม่อาจทนอยู่ได้ หรือถ้าหากว่าโลกอยู่ห่างออกมาสัก 5 เปอร์เซ็นต์ น้ำแข็งบริเวณขั้วโลกก็จะแผ่ขยายปกคลุมส่วนต่าง ๆ ทุกส่วนของโลกจนเราไม่สามารถจะทนความหนาวเย็นต่อไปได้ และจะต้องตายไปในที่สุด แต่พระเจ้าทรงเล็งเห็นถึงสิ่งเหล่านี้ ดังนั้นดาวพระเคราะห์ของเรา จึงได้รับการจัดวางอยู่ในตำแหน่งอันเหมาะสมที่ชีวิตจะสามารถดำรงอยู่และนั่นแหละ คือที่อาศัยของเรา

พระเจ้าคือ ผู้จัดเตรียมอันประเสริฐ ตามที่เราทราบนั้นดวงอาทิตย์มิได้มีไว้เพื่อจุดประสงค์อื่นใดมากไปกว่า ให้ทำหน้าที่เป็น “พี่เลี้ยง” ของโลก แต่กระนั้น โลกลูกเล็ก ๆ ของเรานี้ก็ยังคงได้รับเพียง 1 ส่วนในสองร้อยล้านส่วนของพลังงานในดวงอาทิตย์ทั้งหมด โอโฮ ช่างมีพลังงานมหาศาลอะไรเช่นนั้น ท่านเคยจ้องดูดวงอาทิตย์ไหม? หากท่านจะตั้งใจจ้องดูดวงอาทิตย์เพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น สายตาของท่านอาจเสียไปก็ได้

เอาละ คราวนี้มาพูดถึงดวงจันทร์กันบ้าง แต่อย่าเพิ่งคิดนะว่าดวงจันทร์เกิดขึ้นมาเอง ดวงจันทร์ก็ได้รับการออกแบบก่อสร้างมาเหมือนกัน ท่านเห็นไหมว่าผิวของดวงจันทร์นั้นได้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้สะท้อนแสงได้ **ทั้งมืดและสว่าง** ดวงจันทร์ค่อย ๆ โผล่ขึ้นจากขอบฟ้ายามย่ำสนธยาในลักษณะเว้าแหว่งเป็นเสี้ยวเล็ก ๆ สีเงินจากนั้นก็เริ่มโตขึ้นเรื่อย ๆ จนเต็มดวงส่องแสงเจิดจ้าไปทั่วแผ่นดินและแผ่นดิน ต่อจากนั้นก็กลับค่อย ๆ เว้าแหว่ง ๆ ไปเรื่อย ๆ จนไม่ปรากฏแสงอยู่บนท้องฟ้า แต่ละคืนก็จะมีลักษณะแตกต่างกันไปนั่นนะซี ข้าพเจ้าก็ว่า จะต้องมิใครคนหนึ่งที่ได้จัดเรียงลำดับให้กับดวงจันทร์

ดวงจันทร์นั้นนอกจากจะช่วยให้ความรักของหนุ่มสาวคู่อุ้มแล้ว ยังมีประโยชน์อย่างอื่นอีก พระเจ้าได้ทรงกำหนดให้การขึ้นลงของน้ำใน โลกมนุษย์ต้องเกี่ยวข้องกับ การ โคจรของดวงจันทร์ด้วย

ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์                      ที่ปรากฏอยู่บนฟากฟ้าทุกเช้าค่ำเป็นเสมือนหนึ่งการแสดง  
นิทรรศการครั้งสำคัญที่พระเจ้าทรงจัดขึ้นเพื่อเรียกร้องไห้มนุษย์ทั้งหลาย ได้เอาใจใส่ต่ออุทยานภาพอัน  
ยิ่งใหญ่ของพระองค์ จะเป็นไปได้อย่างไร ที่ปุถุชนคนธรรมดาอย่างเรา ๆ เมื่อมองวัตถุอันยิ่งใหญ่ทั้ง  
สองนี้แล้ว จะไม่มีความสำนึกถึงพระสง่าราศีของพระองค์

## ดวงดาวมากมาย

ครั้งหนึ่งพระเจ้าได้ตรัสกับสหายของพระองค์ (อับราฮัมพระธรรมปฐมกาล 15:5) และประทานพระสัญญาแก่อับราฮัมว่าลูกหลานของท่าน จะมีจำนวนมากมายร่วมกับดวงดาวในท้องฟ้า หรือเม็ดทรายตามท้องทะเล

พระสัญญาข้อนี้ ถ้าเรามองดูด้วยตาเปล่า อาจจะไม่หมายถึงลูกหลานจำนวนมากมายมหาศาล คนโบราณนับดวงดาวบนท้องฟ้าตามที่ตาของเขาสามารถจะมองเห็นได้ ซึ่งก็จะได้จำนวนประมาณ 1,000 หรือ 1,200 ดวง หรือบางทีอาจจะถึง 3,000 ดวงก็ได้ แต่ในปัจจุบันนี้เราทราบดีว่าไม่เป็นเช่นนั้น เพราะจากการส่องดูท้องฟ้าด้วยกล้องโทรทรรศน์ พบว่าบนท้องฟ้าของเราประกอบไปด้วยหมู่ดาวจำนวนมาก

เริ่มต้นที่ “โลกมนุษย์” โลกของเรามีเส้นรอบวงยาว 25,000 ไมล์ ซึ่งนับว่าเป็นระยะทางไกลทีเดียว ถ้าหากคุณจำต้องเดินทางรอบโลกด้วยเท้า โลกเป็นส่วนหนึ่งของระบบสุริยะซึ่งประกอบด้วยดาวเคราะห์ทั้งหมด 9 ดวงด้วยกัน ดวงที่ใหญ่ที่สุดคือดาวพฤหัสบดีหรือจูปิเตอร์ มีขนาดใหญ่กว่าโลกถึง 1,300 เท่า ดวงอาทิตย์ของเราเป็นดวงฤกษ์ดวงหนึ่งเท่านั้นเอง แต่ที่เรามองเห็นมีแสงสว่างจ้ากว่าดาวฤกษ์ดวงอื่น ๆ ก็เพราะว่าเราอยู่ใกล้ดวงอาทิตย์ และมันมีขนาดใหญ่มาก ขนาดที่เรียกว่า หากมันมีลักษณะเป็นโพรงกลวงแล้วละก็ มันสามารถบรรจุลูกโลกของเราได้ถึง 13,000,000 ลูกได้อย่างสบาย ๆ

ที่กล่าวมานี้เป็นเพียงการเริ่มต้น ระบบสุริยะของเราเป็นแต่ส่วนหนึ่งของระบบที่ใหญ่โตและกว้างขวาง ซึ่งมีรูปร่างตามที่เรามองเห็นจากกล้องโทรทรรศน์ขนาดใหญ่ คล้ายวงล้อเกวียน (หรือเลนส์นูน) ซึ่งเราเรียกว่า แกแล็กซี่ทางช้างเผือก ท่านทราบไหมว่าแกแล็กซี่ของเรามีดวงดาวกี่ดวง เอาละ จะบอกให้ แต่ต้องจับแก้อีของคูณเอาไว้ดี ๆ นะ “มีไม่น้อยกว่า แสนล้านดวง” อู้อู

ขณะที่ความคิดของท่านยังคงงวองอยู่กับจำนวนอันมหาศาล ของดวงดาวในแกแล็กซี่ของเรานั้น ข้าพเจ้าจะขออนุญาตเตือนสติท่านว่ากาแล็กซี่ทางช้างเผือกของเรานั้น เป็นเพียงแกแล็กซี่หนึ่งในจำนวนแกแล็กซี่มากมายในจักรวาล ซึ่งนักดาราศาสตร์ได้คำนวณไว้ว่า นอกจากแกแล็กซี่ของเราแล้วยังมีแกแล็กซี่อื่น ๆ ในจักรวาลอีกไม่น้อยกว่า 30 ล้านแกแล็กซี่ มีทั้งขนาดใหญ่และเล็กกว่าแกแล็กซี่ของเรา กาแล็กซี่ต่าง ๆ เหล่านี้เราสามารถดูได้ด้วยกล้องโทรทรรศน์ขนาดใหญ่ ๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบัน เช่นกัน

บางทีท่านอาจจะคิดว่า ดาวจำนวนมากมายมหาศาลเหล่านี้คงจะมีขนาดเล็ก ข้าพเจ้าอยากจะให้ท่านสนใจกับดาวดวงหนึ่ง มีชื่อว่า เบเทลเกิส (Betelgeuse) ซึ่งมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 215,000 ไมล์ และสมมุติว่า มันมีโพรงกลวงอยู่ข้างใน ท่านก็สามารถที่จะเอาดวงอาทิตย์เข้าไปวางที่ตรงจุดศูนย์กลางของมัน พร้อมทั้งเอาโลกติดเข้าไปด้วย เพื่อให้โคจรรอบดวงอาทิตย์ตามปกติ และโลกก็โคจรอยู่ได้ โดย



ไม่กระทบกับขอบใดขอบหนึ่งของดาวดวงนั้นเลย ข้าพเจ้าจำต้องพูดอะไรมากกว่านี้อีกหรือ? พระ  
เจ้าของเราทรงสร้างดวงดาวทุก ๆ ดวง

## เวลาไม่พอ

ถ้าหากว่าเราจะลองพยายามนับดูพยานหลักฐานของพระเจ้าที่ละอัน ๆ แล้ว เราจะไม่สามารถนับมันได้ถ้วนเป็นแน่ เพราะอะไร? ก็เพราะว่า โลกนี้เต็มไปด้วยผีพระหัตถ์ของพระองค์นั่นเอง

## แตงโม

เมล็ดแตงโมมีน้ำหนัก 1/5,000 ปอนด์ บางทีท่านอาจจะอธิบายถึงวิธีหว่านเมล็ดแตงโมให้แก่ข้าพเจ้าได้ว่า จะหว่านอย่างไร เมื่อไร และดินชนิดใด แต่ท่านจะไม่สามารถอธิบายถึงการเจริญเติบโตของมันได้เลย มันดูดเอาธาตุที่จำเป็นจากดิน เพื่อนำมาใช้ผลิตสิ่งที่มีน้ำหนักมากกว่ามันถึงล้านเท่าซึ่งมีสีส้มสวยงาม และแตงโมประมาณ 5-10 ลูก จะมีน้ำหนักรวมกันตั้งแต่ 100 ไปจนถึง 200 ปอนด์ แตงโมแต่ละลูกเป็นแบบของการประดิษฐ์อันประณีต เปลือกนอกของมันมีสีเขียวสด และเนื้อในซึ่งค่อย ๆ เปลี่ยนจากสีเขียวเป็นสีขาว และในที่สุดก็มีสีแดงสดน่ารับประทาน ขอบพระคุณพระเจ้าที่แตงโมไม่ได้ขึ้นบนต้นไม้

## ไต้เดือน

คนเหล่านี้ ซึ่งน่าจะเป็นผู้รู้กล่าวว่า ชีวิตบนดาวพระเคราะห์ดวงนี้อาจจะต้องตายหมด หากไม่มีสัตว์ที่คำต้อยอย่างไต้เดือนดินอาศัยอยู่ ไต้เดือนดินจะสืบกลานไปมาอยู่ตามใต้ผิวดิน ทำให้ดินร่วนและอากาศสามารถซึมเข้าได้ทั่วถึง นอกจากนี้มูลของไต้เดือนยังเป็นปุ๋ยอย่างดีอีกด้วย ผู้ที่โชคดีที่สุดก็คือชาวนา ชาวไร่ซึ่งท้องนาท้องไร่ของตน อุดมสมบูรณ์ไปด้วยไต้เดือน เพราะสิ่งเหล่านี้ดูเหมือนว่าจะเป็นปุ๋ยอันลึกลับที่ซ่อนอยู่ในดิน แต่กระนั้นก็ยังไม่เคยมีใครฝึกไต้เดือนดิน เพื่อใช้ประโยชน์ในงานของเขาได้เลย

## มด

มดเป็นสัตว์ตัวเล็ก ๆ ที่มีความกระวีกระวาด และมีความเฉลียวฉลาดเป็นเลิศของตัวเอง มันเรียนรู้วิธีการเก็บอาหาร การทำงานร่วมกัน การช่วยเหลือผู้ที่อ่อนแอ การเลี้ยงดูตัวอ่อน การเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในการทำงานที่มีจุดมุ่งหมายร่วมกัน โอ เพียงแต่เราจะมองมดเล็ก ๆ ตัวเดียวเท่านั้น ก็มีเรื่องอันน่าประหลาดที่จะให้ท่านศึกษาอยู่มากมาย มดบางตัวมีขนาดใหญ่ไปกว่าหัวเข็มหมุด แต่กระนั้นก็ยังมีความฉลาดมากกว่าคนบางคนเสียอีก มีใครบ้างที่จะสามารถสอนให้มดทำเช่นนั้นได้? แน่นอนไม่มีใครเลยที่จะทำเช่นนั้นได้ แต่พระเจ้าทรงกระทำได้

## นี่แหละคือจุดสุดยอด

เอาละ ขอให้ท่านตั้งใจฟังให้ดี ๆ ฟังอย่างชนิด “หูฟัง” ที่เดียวนะ เพราะข้าพเจ้ากำลังจะนำท่านไปสู่เป้าหมายของหนังสือเล่มนี้ การที่ทราบว่าพระเจ้าทรงพระชนม์อยู่นั้นก็ดีแล้ว แต่ข้าพเจ้าจะขอบอกท่านอีกสักหน่อยว่า “รู้เท่านั้นยังไม่พอ” เพราะตามที่ข้าพเจ้าได้ให้ข้อสังเกตแก่ท่านแล้วนั้นว่า ให้ท่านมองดูตัวของท่านเองและมองดูสรรพสิ่งรอบ ๆ ตัวท่าน ซึ่งเต็มไปด้วยผีพระหัตถ์ของพระเจ้า ก็เพื่อจะได้รู้จักกับฤทธานุภาพและพระสติปัญญาของพระองค์ แต่นั่นก็ยังไม่เพียงพอที่จะทำให้ท่านแน่ใจได้ว่าพระเจ้าคือผู้สูงสุดและเป็นผู้ซึ่งสมควรที่มนุษย์จะนมัสการด้วยจิตวิญญาณด้วยสุดจิตสุดใจ และสิ้นสุดกำลังความคิด ข้าพเจ้าขอย้ำอีกครั้งว่า ยังไม่เพียงพอ

แต่อย่างไรก็ตาม การที่เรารู้ว่าพระเจ้ามีจริงนั้นก็ดี เพราะตามความจริงแล้ว พระวอนของพระเจ้าก็ได้กล่าวอย่างหนักแน่นไว้แล้วว่า “คนโง่รำพึงอยู่ในใจของตนว่า ไม่มีพระเจ้า เขาทั้งหลายก็เลวทรามลง กระทำกิจการที่น่าเกลียดน่าชัง ไม่มีสักคนเดียวที่ทำดี” (สดุดี 14:1)

ขอให้ข้าพเจ้าได้เตือนท่านสักครั้งหนึ่งด้วยความจริงใจว่า ถ้าท่านจะมองดูพระเจ้าแต่เพียงธรรมชาติ และรู้จักกับพระองค์ ก็แต่โดยการสังเกตดูความสวยงามและความมีระเบียบของสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างเท่านั้นแล้วละก็ ท่านจะต้องพบกับความตายนิรันดร์

ขอให้ข้าพเจ้าอธิบายอีกสักหน่อยว่า พยานหลักฐานสำหรับพระเจ้าในจักรวาลนั้น มีไว้เพื่อที่จะใช้ชี้ให้ท่านเห็นถึง ทางแห่งความรอดของพระองค์ สิ่งมหัศจรรย์ทั้งหมดที่พระองค์ทรงสร้างนั้นก็เหมือนกับลูกศร ที่ชี้ทางแห่งชีวิตนิรันดร์ให้แก่ท่าน เพื่อท่านจะได้รับเอาในที่สุด มันยืนยันอย่างมั่นคงเสมอว่า “พระเจ้ามีจริง... พระองค์ทรงสร้างท่าน พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ออกแบบวางระเบียบและเป็นพระเจ้าแห่งความสมบูรณ์” ขอเพิ่มเติมอีกสักนิดว่าพระเจ้าคือ พระเจ้าผู้บริสุทธิ์ พระองค์เป็นพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ที่สุด และความบริสุทธิ์ของพระองค์นี่เอง ที่เป็นอุปสรรคอันสำคัญของเรา เพราะเราเป็นสิ่งทรงสร้างที่เต็มไปด้วยความผิดบาป เราเกิดมาในความผิดบาป (สดุดี 51:5) และเราก็กระทำบาป (โรม 3:23) และผลของความบาปนั้น คือความตาย (โรม 1:23) ซึ่งเป็นความตายนิรันดร์ (วิวรณ์ 20:12-15) แต่จะทำอย่างไร มนุษย์ผู้เต็มไปด้วยความผิดบาป จะมีส่วนร่วมสามัคคีธรรมกับพระเจ้าผู้ชอบธรรม และบริสุทธิ์ อา เกิดปัญหาขึ้นมาแล้วละซี

แต่อย่าเพิ่งหมดหวัง เพราะยังมีอยู่ทางหนึ่ง เป็นทางซึ่งพระเจ้าได้จัดเตรียมไว้ด้วยพระองค์เอง เป็นทางซึ่งนำเราไปสู่การอภัยโทษอย่างสมบูรณ์และอย่างเหลือล้น และใช้ชีวิตแก่คนผิดคนบาปจำนวนมากมายับตั้งแต่เริ่มสร้างโลกถึงปัจจุบัน และที่จะเกิดมาในอนาคต เป็นหนทางที่เปิดสำหรับมนุษย์ทุก

คน และยินดีต้อนรับทุกคนที่จะเข้าไปทางนั้น คือทางแห่งการเสียดสละพระชนม์ชีพของพระบุตรของพระเจ้า คือองค์พระเยซูคริสตเจ้า ท่านเห็นแล้วหรือยังละว่า พระองค์สิ้นพระชนม์เพื่อท่าน

## จะรอดพ้นได้อย่างไร

เป็นเรื่องราวที่น่าชื่นชมยินดีจริง ๆ เห็นไหม พระเจ้าทรงทราบทุกสิ่ง เกี่ยวกับสภาพที่เต็มไปด้วยความผิดบาปของมนุษยชาตินับตั้งแต่มนุษย์คู่แรกในสวนเอเดน (ปฐมกาลบทที่ 3) บิดามารดาเดิมได้ตั้งใจที่จะเลือกเดินในทางที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้า มนุษย์ทุกคนที่เกิดมาภายหลังนั้น ก็ได้เกิดมาภายใต้การสาปแช่งของความผิดบาป (โรม 5: 12) และมีบุคคลผู้เดียวเท่านั้นในบรรดามนุษย์มากมายทั่วได้ฟ้า ที่ปราศจากบาป (ลูกา 1:35) บุคคลผู้นั้นคือ พระเยซูคริสต์

พระองค์เสด็จเข้ามาในโลกในฐานะที่เป็นของประทาน อันหาที่เปรียบมิได้ของพระเจ้าแก่มวลมนุษย์ผู้หลงหาย (ยอห์น 3: 16) ชีวิตของพระองค์บริสุทธิ์ปราศจากบาป (ฮีบรู 4:15) พระคำรัสของพระองค์นั้นไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือน บรรดาการกระทำของพระองค์ก็หาที่เปรียบเทียบมิได้ (กิจการ 10:38) แล้ววันแห่งความมืดมนก็เกิดขึ้น เมื่อลูกแกะที่ปราศจากตำหนิของพระเจ้า (ยอห์น 1:29) ถูกตรึงไว้ที่ไม้กางเขนอันน่าละอาย พระองค์เองได้ทรงรับแบกบาปของท่านและข้าพเจ้า ไว้ในพระกายของพระองค์ (1เปโตร 2:24)

ชีวิตที่ดีและการกระทำที่ชอบธรรม จะไม่ช่วยให้อะไรหนึ่งคนใดรอดได้เลย (เอเฟซัส 2: 8, 9 ทิตัส 3:5) เพราะแท้จริงแล้วการกระทำอันชอบธรรมของมนุษย์ก็คือ เสื้อผ้าที่สกปรกในสายพระเนตรของพระเจ้า (อิสยาห์ 64:6)

แต่นั้นช่างเป็นข่าวที่ประเสริฐเสียจริง ๆ คือพระคริสต์ได้สิ้นพระชนม์ ( 1 โครินธ์ 15:3) เพื่อเปิดทางที่จะไปสู่พระเจ้าความรอดอันยิ่งใหญ่มีอยู่พร้อมแล้ว ซึ่งกำลังคอยท่าท่านทุกคน ที่จะไปรับเอา มา โดยไม่ต้องเสียค่าใด ๆ เลย (มัทธิว 11:29) พระองค์ไม่ทรงประสงค์ที่จะให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศเลย (2 เปโตร 3:9) แต่ปัญหาอยู่ที่ว่าจะรับความรอดพ้นบาปได้อย่างไร?

ข้าพเจ้าขออนุญาตอธิบายให้ท่านเข้าใจอย่างง่าย ๆ และเท่าที่เป็นความจริง ถ้าท่านต้องการจะได้รับความรอด ท่านจะต้องทำดังนี้

**ประการแรก** ท่านจะต้องยอมรับว่า ท่านได้ทำบาป และขาดการถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า (โรม 3:23) ท่านได้ตายในความผิดบาปแล้ว (เอเฟซัส 2:1)

**ประการที่สอง** จงเชื่อว่าพระเยซูคริสต์เจ้าเป็นผู้เดียวเท่านั้น ที่สามารถช่วยท่านให้ได้รับความรอดอย่างสมบูรณ์ (ยอห์น 1: 29) เชื่อว่าพระองค์ได้สิ้นพระชนม์เพื่อท่าน และได้ฟื้นคืนพระชนม์อีกครั้งหนึ่ง (โรม 4:25) และรับเอาพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่ ผู้ทรงมีความรัก ความเมตตา มาเป็นพระผู้ช่วย ให้รอดของท่านเป็นส่วนตัว

**ประการที่สาม** จงเปิดประตูจิตใจของท่าน (วิวรณ์ 3: 20) ต้อนรับพระองค์ และยอมให้พระองค์ เป็นพระเจ้าของท่าน (ยอห์น 1:12) และตัดสินใจว่า ตั้งแต่บัดนี้ต่อไป ท่านและพระเยซูคริสต์จะดำเนินไปด้วยกันจนตลอดชีวิตของท่าน (กาลาเทีย 2:20)

ท่านที่รัก ถ้าท่านจะกระทำสิ่งนี้ นั่นก็หมายความว่าจำเพาะพระพักตร์พระเจ้า ท่านได้รับความรอดแล้ว “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้น จะมีได้พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3:16)

## พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่จริง

สรรพสิ่งทั้งหลายในโลกนี้ สำแดงฝีพระหัตถ์ของพระเจ้าแจ่มชัด ตระหนักแก่ใจของมนุษย์ทุกคนว่า มีพระเจ้าผู้ทรงสร้าง เพียงแต่ท่านจะมองดู ผืนแผ่นดินและท้องทะเล ดูหมุ่นกในอากาศและสิ่งสารพัดตามพื้นดิน ฤดูร้อน และฤดูหนาว กลางวันและกลางคืน สิ่งเล็กน้อยเพียงธุลี จนถึงสิ่งใหญ่โตมหิพาาร ต่างประกอบขึ้นเป็นคณะนักร้องของพระเจ้า ประสานเสียงกระฉุนเตือนท่านให้ยอมรับถึงพระปัญญาอันประเสริฐและฤทธานุภาพของพระเจ้าผู้ทรงสร้าง

ท่านผู้มีปัญญา เมื่อท่านเข้าใจสิ่งเหล่านี้แล้วท่านยังจะไม่ยอมสนใจพระเจ้าอีกหรือ ในเมื่อทั้งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ก็ประกอบด้วยพระหัตถ์กิจของพระองค์ ท่านอาจจะไม่สนใจในเพื่อนฝูง ไม่ไยดีในความรู้ ชิงน้ำหนักตัวตนเอง ไม่เอาใจใส่กับอาหารการกิน แต่ท่านจะไม่เอาใจใส่กับพระเจ้าได้อย่างไร? เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นความสว่าง...เป็นชีวิต...เป็นความรัก...ฯลฯ

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

28/2 ซอยประชาอุทิศ ถนนปฎิพัทธ์ กรุงเทพฯ 4